

അഭിപ്രായവിധികൾ

ഇതിൽ
ഭാഷാവിശദീകരണത്തോടു കൂടിയ
ആയുർവ്വേദ സപ്തതിയം
ഘടപഞ്ചാശികയും
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻമുസ്സത് അമ്പലക്കുളം
ഭാഗിനേയനും ശിഷ്യനുമായ
പണ്ഡിതൻ, സി. കെ. വാസുദേവൻ മുസ്സത്
അമ്പലക്കുളം
പരിശോധിക്കപ്പെട്ടത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ,
വാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.
൧൯൦൩.

പകർപ്പവകാശം ടി. അച്ചുകൂടത്തിലേക്കുള്ളതാകുന്നു,
വില അന്ന രൂ. ൧൦

ആ യു ടി സ പ്ത തി

ഗുരൂണം ചരണംഭോജപരാഗപരമാണവഃ

മനോമുകുരമസ്തുകം പുനീയരനുസന്തതം. പ

ഗുരൂതന്മാരുടെ പാദാരവിന്ദമാകുന്ന പരമാണ്ഡ
രാഗങ്ങൾ നൊമ്മളുടെ മനസ്സാകുന്ന കണ്ണാടിയെ എല്ലാ
പ്പോഴും ശുദ്ധമാക്കി ചെയ്യട്ടെ.

പ്രസ്തഗന്മത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ആചാ
ര്യൻ അവിഷ്ണുപരിസമാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടദേവതാ
നമസ്കാരത്തെ ചെയ്യുതിന്നുശേഷം പ്രാരംഭിക്കുവാനിച്ഛി
ക്കുന്നതിനെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു: —

രവിശശികുഞ്ജബുധഗുരുഗുഹ -

രവിജഗണേശാൻ പ്രണമ്യഭക്ത്യാദൈ

വക്ഷേപഹം സ്പഷ്ടതരം

പ്രസ്തജ്ഞാനം ഹിതായ ദൈവവിദാം. ൨

ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശു
ക്രൻ, ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളേയും ഗണപതിയേയും ആ
ദിയികൾ ഭക്തിയോടുകൂടെ നമസ്കരിച്ചിട്ടു ഞാൻ ദൈവ
ജ്ഞനാക്കു (ജ്യോതിഷികൾക്കു) ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിക്കായി
കൊണ്ടു പ്രസ്തജ്ഞാനത്തെ ഏറാവും സ്പഷ്ടമായ വിധ
ത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ൨

ഗ്രഹഭേദം ഗ്രഹഗണിതം

ജാതകമവലോക്ത്വ നിരവശേഷമപി

യഃ കഥയതി ശുഭമശുഭം

തസ്യ ന മിശ്രാ ഭവേദാണീ. ൩

അഹർദ്വണം, മദ്ധ്യമം, സ്തംഭം, ഗ്രഹണം രണ്ട്, ഗ്ര
ഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനം, യുദ്ധം, പാട്, പിറപ്പ്, ഗ്രഹനക്ഷ

ത്രയോഗം ഇപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഹഗണിതത്തേയും വശം
ഹരിപരാശരാദികളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ബൃഹജ്ജാതകാദി
കളെല്ലാം നോക്കി അറിഞ്ഞവനായ യാതൊരു ജ്യോതി
ഷിയാണോ പ്രജ്ഞാവിന്റെ ശുഭത്തേയുംമനുഭൂത്തേയും പറ
യുന്നത് അവന്റെ വാക്ക് കരിക്കലും സത്യമല്ലാതിരി
ക്കയില്ല. ന

പ്രശ്നത്തിങ്കൽ ദൈവജ്ഞൻ ചെയ്യേണ്ടുന്നതിനെപ്പ
റയുന്നു:—

രമ്യതലേ ഭൂഭാഗേ സംചുജ്വ ഗ്രഹഗണം സനക്ഷത്രം
പശ്ചാൽ പ്രശ്നധിധാനം കുർയാദ്യേനാസ്തയാൽ സിദ്ധിഃ. ര

ദൈവജ്ഞൻ മനോഹരമായിരിക്കുന്ന—ഗോമയാദി
ലേപനംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധവും നിശ്ശേഷമായാദിരഹിതവു
മായിരിക്കുന്ന—ഭൂമിയിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സമൂഹത്തേയും ന
ക്ഷത്രങ്ങളേയും യഥാവിധി വൃജിച്ചതിനുശേഷം പ്രശ്ന
ത്തെ ചൊല്ലുവാനുള്ള വിധിയെ ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ
ചെയ്യുന്നതായാൽ ദൈവജ്ഞൻ സിദ്ധിയെ—സത്യവാ
ധിതയെ—നിശ്ചയമായും പ്രാപിക്കും. ര

അനന്തരം പ്രജ്ഞാവിന്റെ കത്തവ്യത്തെ പറയുന്നു:—

പ്രജ്ഞാ മാനികനകയുതൈഃ ഫലകസുമൈരശിചക്രമദ്യുച്യ
പുഷ്പേദ്യുഗ്മാദിചഞ്ചിതം ഭക്ത്യാ വിനയാനപിതഃ പ്രശ്നേ. ര

പ്രജ്ഞാ=ചോദിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ, രത്നം സ്വർണ്ണം
എന്നിവയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടും പുഷ്പ
ങ്ങളെക്കൊണ്ടും രാശിചക്രത്തെ വഴിപോലെ വൃജിച്ചതി
നുശേഷം ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ ആയുർവിവാ
ഹാദികളിൽവെച്ച് താൻ ചോദിപ്പാനിഷ്ടിക്കുന്നതിനെ
ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിക്കുകയും വേണം.

ഉദയനിമിത്തൈർവ്വൈർണ്ണഃ

പ്രശ്നേൽഭൂതൈർബ്രഹ്മിസ്മിതൈശ്ശങ്കനൈഃ

വക്തവ്യം ശുഭമേതുഭേ.

പ്രശ്നേ തൽകാലജാതം തൽ.

ന

പ്രജ്ഞാവു ചോദിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യകരം, ചോദ്യ
ത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ പ്രജ്ഞാവു നിൽക്കുന്ന രാശി ഇതുക

ഭേദംകൊണ്ടും രാശിചക്രത്തിങ്കൽ വെക്കപ്പെട്ട മണികരകാദികളെക്കൊണ്ടും ആതുരന്മാരെ നിയന്ത്രിച്ച് അതുകൊണ്ടും തൽകാലത്തിങ്കൽ പുറമെ ഉണ്ടാകുന്ന ശക്തികളെക്കൊണ്ടും പ്രജാവിന്റെ നൂതനങ്ങളെ ദൈവജ്ഞൻ പറയണം.

ദുഷ്ടമനസ്സോപിതികര. പ്രശ്ന യദുർന്നം യദി ശ്രവണം മംഗല്യദ്രവ്യം. ഭവതി നൂതം വിനിർദ്ദിശേത്തത്ര. പ്രശ്നസമയം നേത്രങ്ങൾക്കും മനസ്സിനും സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന മംഗല്യദ്രവ്യങ്ങളുടെ ദർശനമോ ശ്രവണമോ ഉണ്ടാകുന്നവെങ്കിൽ അവിടെ നൂതം ഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

അതുകൾക്കുതന്നെ വിവരിക്കുന്നു:—

ഹയവൃഷഗജഹംസാദിപുഷ്പാസമയേ തതഃ യദോ ഭവതി ദർശനമഥവാ തേഷാം പ്രശ്നം നൂതപ്രഭം വിനിർദ്ദിശേത്തത്ര.

പുഷ്പാസമയത്തിങ്കൽ കുതിര, കാള, ആന, അരയന്നം മുതലായതുകളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയോ കുതിര മുതലായതുകളുടെ ദർശനമോ ഉണ്ടാകുന്ന ആ പ്രശ്നം നൂതപ്രഭമാകുന്നു.

യോ യോ ഭാവഃ പ്രഭുനാ യുക്തോ ദൃഷ്ടോഥവാ പ്രശ്നം ഗുരുവൃദ്ധ്യനുക്രമേവം വക്തവ്യം തസ്യ തസ്യ നൂതം.

ലഗ്നമോ ആതുരന്മാരോ രണ്ടിലും ബലമേറുന്ന രാശികൊണ്ടു ദേഹാദിഭാവങ്ങളെ പറയണം. യാതൊരു യാതൊരു ഭാവം ഭാവധിപനിയോടു കൂടുകയോ ഭാവധിപനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയോ, വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നിവരോടു കൂടിയിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രശ്നത്തിൽ അതാതു ഭാവങ്ങൾക്കു ശുഭഫലമാണെന്നു പറയണം.

യസ്തിനൃസ്തിൻ ഭാവേ ദിപോദശസപ്തമസ്ഥിതഃ സൗമ്യഃ തസ്മിന്നുസ്തിൻ വൃദ്ധിർഗമചതുർത്ഥിതൈസ്സുപേൽ.

ഏതേതു ഭാവത്തിങ്കൽ രണ്ടാമേടത്തും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തും ഏഴാമേടത്തും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ലെന്നതായാൽ

അതതു ഭാവങ്ങൾക്കു വർദ്ധനയുണ്ടു്. പത്താമേടത്തും നലാമേടത്തും നില്ക്കുന്ന ശുഭോരൈകൊണ്ടു് മേൽപ്രകാരം ശുഭഫലം തന്നെയാകുന്നു.

പഞ്ചമനവമോപഗതൈ-

ഗുരുബുധശുക്രൈശ്ചേവേപിതാവപ്തഃ

ഷഡ്ത്രികലാഭോപഗതൈഃ

ക്ഷിതിസുതരവിസൃയ്ജ്ഞൈസ്സുഭപത്.

൧൧

അഞ്ചാമേടത്തും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തും ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവർ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിന്റെ അഭീഷ്ടസിദ്ധി വരുമെന്നു പറയാം. ആറ്, മൂന്ന്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ക്ഷൻ, സൂര്യൻ ശനി ഇവർ നിന്നാലും മേൽപ്രകാരം ഫലത്തെ പറയണം. എന്നാൽ ക്ഷാദികളുടെ സ്ഥിതി ഷഷ്ഠാദിഭാവങ്ങളിൽ യഥാസംഖ്യമാണെന്നും, കരു പക്ഷമുണ്ടു്.

ദ്രുപദോ ചതുഷ്ഠദോ വാ ഭവന്തേ

ലഗ്നാപഗതോ ഗ്രഹഃ പാപഃ

തിഷ്ഠതി തന്നാശകരോ

ജ്ഞേയഃസൗജ്യോപി വൃദ്ധികരഃ.

൧൨

ദ്രുപദരാശിയോ ചതുഷ്ഠരാശിയോ ആയ ലഗ്നത്തിൽ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ, ദ്രുപദരാശിയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യക്കും ചതുഷ്ഠരാശിയാണെങ്കിൽ പശുപാദിമൃഗങ്ങൾക്കും നാശം ഭവിക്കും. അപ്രകാരം നില്ക്കുന്നതു ശുഭഗ്രഹമാണെങ്കിൽ ശുഭവും ഭവിക്കും.

ലഗ്നാധിപതിഃ കേന്ദ്രേ തഥിതം വാ വൃതാഷ്ടുകേന്ദ്രേഭ്യഃ അന്ത്യഗതഃ പാപഃ തത്രാപി ശുഭഃ വദേത് പ്രശ്നേ.

ലഗ്നാധിപതിയോ ലഗ്നാധിപതിയുടെ ബന്ധുവോ കേന്ദ്രത്തിൽ (കേന്ദ്രം = ലഗ്നം, നാല് എഴുത്ത്, പത്ത് ഈ രാശികൾ) നില്ക്കുകയോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടു്, എട്ടു്, കേന്ദ്രം ഈ രാശികളെ ഒഴിച്ചു മറ്റു രാശികളിൽ നില്ക്കുകയോ ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ ആ പ്രശ്നത്തിൽ പ്രജ്ഞാവിനു ശുഭം വരുമെന്നു പറയണം.

പാപൈപ്ലഗോപഗതൈഃ
ശരീരചീഡാം വിനിർദ്ദിശേൽ കലഹം
സുഖസംസ്ഥൈസ്സുഖനാശം

ഗൃഹഭേദം ബന്ധുവിഗ്രഹം ച വദേന്. ൧൪

പാപഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിനു ശരീരചീഡയേയും അന്യന്മാരായിട്ടുള്ള കലഹത്തേയും പറയണം. പാപഗ്രഹങ്ങൾ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ സുഖനാശവും തറവാട്ടിൽ അന്യഃകലഹവും ഉററ ബന്ധുക്കളുമായി അത്യന്തവിരോധവും ഫലമെന്നു പറയാം.

അന്യേ ഗമനവിരോധം കർമ്മേണ കർമ്മാവിനാശത്തു ഭൂഭാഷ്ടിസംപ്രയോഗാൽ പ്രഷ്ടഃ കൃച്ഛ്രാഭവേത്യഭിപ്രീ.

ഏഴാമേടത്തു പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ഗമനത്തിന്നു വിരോധവും പത്താമേടത്തു നിന്നാൽ സകലകർമ്മങ്ങളുടേയും നാശത്തേയും പറയണം. എന്നാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ഭൂഭാഷ്ടിയോ മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിലുണ്ടെങ്കിൽ പണിപ്പെട്ടു സാധിക്കുമെന്നും പറയണം. ൧൫

ചന്ദ്രോ പാപസമേതേ
ഭൂജേ വാ വിഗ്രഹസ്സഹ സ്രീഭീഃ
വക്തവ്യോ ദൂനഗതൈഃ

പാപൈഃ സുഖസംസ്ഥിതൈസുഭാൽ. ൧൬

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ പാപഗ്രഹത്തോടു കൂടിയവരാണെങ്കിൽ സ്രീകളുമായി കലഹമുണ്ടെന്നു പറയണം. നാലാമേടത്തോ ഏഴാമേടത്തോ രണ്ടിൽ കുറയാതെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാലും മേൽപ്രകാരം സ്രീകളുമായി കലഹമുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. ൧൭

സ്ഥിരാരോഗേ ലഗ്നഗതേ
സ്ഥാനപ്രാപ്തിം വദേന ഗമനഞ്ച
രോഗോപശമോ നാശോ

ദ്രവ്യാണാം സ്വാൽ പരാജയോ നാഭ. ൧൮

ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയും അന്യദേശഗമനാഭാവവും രോഗത്തിന്നു ശമനവും ദ്രവ്യ

നാശവും കാൽക്കൽ ജയവും ഭവിക്കുമെന്നു തീർച്ചയായും പറയാം.

ചരരശൗ വിപരീതം മിത്രം വാച്യം ഭീമന്ത്യഭയേ സ്ഥിരവൽ പ്രഥമേഭ്യം സ്വാഭാപരം ചരരശിവസ്ഥം ()

ചരരശി ലഗ്നമായി വന്നാൽ ഫലം മുൻപറഞ്ഞതിന്നു വിപരീതമായിരിക്കും. ഉഭയരശിയാണെങ്കിൽ മിത്രമായിരിക്കും ഫലം. അത് ആദ്യം (പൂർവ്വേഭ്യം) സ്ഥിരംപോലെയും അപരഭ്യത്തിൽ ചരംപോലെയുമിരിക്കും.

തുഭവദ്യേ ലഗ്നമതേ ലഗ്നേ വാ സൗമ്യതോന്മായാതേ ബ്രൂയാദഭിമതസിദ്ധിം പ്രഷ്ടഃ സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിം. ചന്ദ്രനുഭവതഃ ഷഡപഗ്നം ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ലഗ്നം തുഭവഹങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധിയും തല്പ്രാപ്തിയേക്കാൾ ഉന്നതമായ സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിയും ഫലമെന്നു പറയാം.

കേന്ദ്രത്രികോണസംസ്ഥാഃ

സൗമ്യഃ പാപഃ ത്രിഷഷ്ടലാഭസ്ഥഃ

ലാഭം സിദ്ധിം ബ്രൂയാൽ

കാൽക്കണം പ്രോഷിതസ്യ ചാഗമനം.

൨൦

കേന്ദ്രത്തിങ്കലും ത്രികോണത്തിലും (ത്രികോണം=അബ്, കമ്പത്) സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളും മൂന്ന്, ആറ്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളും വന്നാൽ അത്ഥലാഭവും കാൽക്കലിടയും ഭവിക്കുമെന്നും ദേശാന്തരം പോയവൻ ഉടനെ മടങ്ങിവരുമെന്നും പറയാം. ൨൦

ദശയിൽകധനസമേതാ

ഗുരുഗുഹപുത്രൗ യഥേച്ഛിതാവാപ്തിം

യദ്യുപഗതാവേതൗ

ഗുഹപ്രവേശമപി തൽക്ഷണം കരുതഃ.

൨൧

വ്യാഴവും തുക്രനുംകൂടി രണ്ടാമേത്തും മൂന്നാമേത്തും നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധി സംഭവിക്കും. ഈ ഗുരുതുക്രന്മാർ നാലാമേത്തും നിലകൊള്ളവെങ്കിൽ അപ്പോൾതന്നെ ഗുഹപ്രവേശത്തെ ചെയ്യും.

ലഗ്നാദിദേശശൈല-
ശ്ചന്ദ്രാദി ചന്ദ്രവൃത്തഗുരുഗുണൈഃ

ഗമനം വാപ്യാഗമനം

നാസ്തീതി വിനിമിശ്ശൈൽ പ്രശ്നഃ.

൨൨

ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നോ ചന്ദ്രകൽനിന്നോ രണ്ട് പന്ത്രണ്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിന്നു വിദേശഗമനം സാധ്യമാല്ലെന്നും ദേശാന്തരം പോയവനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്നുവരികിൽ അവൻ അടുത്തകാലത്തു വരുന്നതല്ലെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തണം.

സ്ഥിരരാശിസ്ഥേ ചന്ദ്രേ ചരലഗ്നേ തന്നവാംശകേ ശീഘ്രം ആയാതിരിപ്പുസ്സബലോ വിപദ്യേതേതാസ്ത്വഥാ വാച്യം.

ചന്ദ്രൻ സ്ഥിരരാശിസ്ഥനായും ലഗ്നം ചരരാശിയിൽ ചരനവാംശകത്തിലായും ഭവിക്കാൽ തന്റെ ശത്രുബലത്തോടുകൂടെ വേഗത്തിൽ വരും. വിപരീതമാണെങ്കിൽ (ചന്ദ്രൻ ചരരാശിയിലും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയിൽ സ്ഥിരനവാംശകത്തിലുമാണെങ്കിൽ) ശത്രുക്കളെ അനായാസേന ജയിക്കുമെന്നും പറയണം.

൨൩

ദിശരീരേ ഹിമരശ്മാ-

വ്യഭതഗതേ സ്ഥിരഗൃഹേ ക്ഷണാക്ഷതഃ

ലബ്ധബലോപി വിനശ്യതി

ഗുരുബുധസിതസംയുത ഷഷ്ഠേ.

൨൪

ചന്ദ്രൻ ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയിലാവുകയും ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവർ ആറാമേടത്തു നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ശത്രു എത്രതന്നെ ബലവാനായിരുന്നാലും ആരുതന്നെ ബന്ധുവായിട്ടുണ്ടായാലും എത്രതന്നെ വിജയത്തെ പ്രാപിച്ചുവനായിരുന്നാലും വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകും.

പാലൈഃ സുതശത്രുശതൈശ്ശതമാംഗ്ഗാന്നിവർത്തതേ ചശ്വം അപ്രാപ്തോപി ചതുർത്ഥസ്ഥശ്ചൈവം നിവർത്തതേഭഗം.

പാപഗ്രഹങ്ങൾ അഞ്ചുമേടത്തും ആറുമേടത്തും നിന്നാൽ ശത്രു വഴിയിൽനിന്നുതന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകും. പാപന്മാർ നാലുമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രു വന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു തോറ്റുപോകും. ൨൫

കർക്കശ്യശ്ചികഷ്ടധന

മീനം ഹിബ്രുകാപഗൈശ്ശ്ചൈഭദ്രഷ്ടാം

ശത്രോഃ പരാഭവകരാ

വൃഷാജചാപൈഃ പ്രയാതി രിപുഃ.

൨൬

കർക്കിടകം, വൃശ്ചികം, ക്ഷേത്രം, ധനം, മീനം ഈ രാശികൾ നാലുമേടത്തുവന്നു ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതാണെങ്കിൽ ശത്രുവിന്നു ശോചിതമെന്നു വരും. ഏടവും, മേടം, ധനം ഈ രാശികൾ നാലുമേടത്തുവന്നു ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതായാൽ ശത്രു യുദ്ധം ചെയ്യാതെതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകും. ൨൬

നവമാദ്യേ ചക്രദലേ വിജ്ഞേയാരാതിനസ്രുതീയാദേഃ പൗരാശ്ചഭൂസംയുദേത ഭാഗേ വിജ്ഞാപദേ ഭംഗഃ. ൨൭

ബലതാമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി ശത്രുപക്ഷം. മൂന്നാമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി പുരവാസിപക്ഷം. ഇതിൽ ഏതു വിഭാഗത്തിലാണോ ശുഭന്മാർ അധികമുള്ളത് ആ പക്ഷത്തിൽ ജയവും, മറുപക്ഷത്തിൽ (പാപന്മാർ അധികമായതിൽ) പരാജയവും വരും.

സൗമ്യൈന്നരരാശിഗതൈ-

ല്ല്യഗ്നേലാഭേ വ്യയേഥവാ സന്ധിഃ

ഭവതി നൃപാണാഞ്ച പദേ

തത്തേന്ദ്രിയാ വിഗ്രഹോ ജ്ഞേയഃ.

൨൮

നരനാശിഗതന്മാരായിരിക്കുന്ന സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നം, പതിനൊന്നാമേടം, പന്ത്രണ്ടാമേടം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ സന്ധിയുണ്ടാകും. ഇതിന്നു വിപരീതമായി വന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ കലഹവും ഭവിക്കും.

ഉപചയസംസ്ഥാനം സൗമ്യം കേന്ദ്രത്തിനോണിധ
 ലഗ്നം വാതുഭൂമി: സുവിതസ്സുതരോ വാചു: (നസ്ഥം
 ചന്ദ്രൻ മൂന്ന്, ഭൂർ, പത്മ, പത്മിനോന്ന് ഈ
 ഭാവങ്ങളിലേതിലേകിലും നില്ക്കുകയും സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾ
 ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രം, ത്രികോണം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാ
 നങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം ശുഭഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷി
 ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ രോഗാന്തനായവൻ ക്ഷണ
 ത്തിൽ രോഗം മാറി സുഖിയായി ഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

പരിവൃണ്ണതന്ത്രം

ലഗ്നോപഗതോ നിരീക്ഷിക്കേഗുരുണാ

ഗുരുശുക്രോകുന്ദഗതൗ

പിഡാന്തസ്സുത്ര സുവിതസ്യാൽ.

പരിവൃണ്ണശരീരനായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കു
 കയും വ്യാഴത്താൽ നോക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവകിലും ഗു
 രുശുക്രന്മാരുടെ കേന്ദ്രമുണ്ടാകിലും വ്യാധിപിഡിതനായ
 വൻ രോഗം മാറി ഉടനെ സുഖിയായി ഭവിക്കും. ൩൦

ജ്യാമിത്രവാനോപചയൻ

ഗതസ്തശിജീവവീക്ഷിതഃ കരുതേ

സ്രീലാഭം പാപയുതോ

വലോകിതോപി തന്നാശം.

൩൧

ഏഴാമേടം രണ്ടാമേടം ഉപചയങ്ങൾ എന്നീ സ്ഥാ
 നങ്ങളിൽ വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന ച
 ന്ദ്രൻ സ്രീലാഭത്തെ ചെയ്യും. ചന്ദ്രൻ പാപന്മാരോടുകൂ
 ക്കയാ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനെ നോക്കുകയോ ചെ
 യ്താൽ ഭാഷാവാദത്തേയും ചെയ്യും. ൩൨

ദൃശിതകതനയസപ്തമിപുലാഭേതസ്തശിവിപണർക്കുൽ
 ഗുരുപി സൗമ്യേർദൃഷ്ടോവിവാഹസ്മാ സൗമ്യം.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു മൂന്ന്, അഞ്ച്, ഏഴ്, ആറ്, പ
 തിനൊന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനും വ്യാ
 ഴവും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വിവാഹയോ

ഗത്തെ ചെയ്യും. അപ്രകാരംതന്നെ മറ്റു സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും തുല്യഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിതന്മാരാവുകയും ചെയ്യാൽ അവരും വിവാഹയോഗത്തെ ചെയ്യും. ൩൨

കേന്ദ്രത്രികോണഗോ വാ
സപ്തമഭവനം തുല്യഗ്രഹഃസ്യാദ്യദി

സജ്ജായാം ലഭതേ സഹ
പാപർഷം യദി തുവിഗതരൂപാംച. ൩൩

കേന്ദ്രത്തിലോ ത്രികോണത്തിലോ തുല്യന്മാർ നില്ക്കുകയും ഏഴാമേടം തുല്യന്മാരുടെ കേന്ദ്രമായും വന്നാൽ പ്രയോഗിച്ച് സൗന്ദര്യോദ്യംസൗരീപ്രാദിസൽഗുണപരിപൂർണ്ണമായ ഭാര്യയെ ലഭിക്കും. ഏഴാമേടം പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശിയാകിൽ (പാപന്മാരുള്ളരാകിൽ) അവന്നു വൈരപ്രാദി രോഷങ്ങളുള്ള ഭാര്യയുണ്ടാകും.

പഞ്ചമലാഭോപഗതൈഃ
സൗമ്യൈഃ സ്ത്രീ ഗഭീണീതി വക്തവ്യം
ജീവരവിചന്ദ്രചന്ദ്രം

വിഷമർഷഗതാ നരം കർഷ്യാഃ. [ചുറ്റം]

സമരാശിഗതാഃ കന്യാം മിത്രോപഗതാബലാധികാഭാ

അഞ്ചാമേടം പതിനൊന്നാമേടം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ സ്ത്രീക്കു ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഗുരു, ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചന്ദ്രൻ ഇവർ വിഷമനക്ഷത്രഗതന്മാരാണെങ്കിൽ—കററപ്പെട്ട അശ്വതി, കാത്തിക മുതലായ നക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ—ജനിക്കുന്ന പ്രജ പുരുഷനാണെന്നു പറയാം. രാശിനക്ഷത്രം മുതലായതു സമങ്ങളാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രജയായിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണം മിശ്രമായിട്ടാണെങ്കിൽ അവിടെ രാശിനക്ഷത്രാദികളുടേയും ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ബലങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചുപറയണം. ൩൪

സൗരോ വിഷമർഷഗതോ ലഗ്നാൽ പുഷ്യന്ദഃ പ്രോക്തഃ
വിഷമർഷേ ഗുരുസൂര്യൗ ബലിനൗ പുഷ്യന്മാകാരിണൗ

(പ്രശ്നേ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു വിഷമരശിയിൽ ശനി നില്ക്കുന്നതായാൽ പുരുഷപ്രജയുണ്ടാകുമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ വിഷമരശിയിൽ നില്ക്കുന്നവരും ബലവാനാകുമായ — നീചസ്ഥിതി ശത്രുക്കേത്രസ്ഥിതി മുതലായതില്ലാത്തവരായ — വ്യാഴവും സൂര്യനും പുരുഷപ്രജയെ ജനിപ്പിക്കുമെന്നു പറയാം.

ഭൂമിഭൗമശീതകീരണാ യുഗ്മർക്കഗതാഃ സ്ത്രീയം കുന്ദം

ഇത്രയും കുജനും ചന്ദ്രനും യുഗ്മരശിയിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീപ്രജയുണ്ടാകും. നന്ദ

കുടലവണതികതമിശ്രമധുരാസുമാലുകഷായൌ സൂര്യം

(ഓരോരസാസ്തം). നന്ദ

ആതിത്യാദിസപ്തഗ്രഹങ്ങൾക്കും ക്രമത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഉപ്പ് കൈപ്പ് പലരസവും കൂടിയത് മധുരം പുളി ചവപ്പ് ഇതുകളാകുന്നു രസങ്ങൾ.

പ്രശ്ന ബലവാനായതുപോലെ ഗർഭസ്ത്രീയസുൽകാലേ ലഗ്നം തന്യ ഗ്രഹസ്വയംപ്രകാശസ രസപ്രഷ്ടാർദ്ധോ ഭോജനകാലേ ബലഃ ക്രമാഭവേ. നവ

ഭോജനപ്രശ്നത്തിൽ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതു യാതൊരുഗ്രഹമോ ആ ഗ്രഹത്തിന്നു പറയപ്പെട്ട രസം പ്രഷ്ടാവിനാൽ ഭോജന കാലത്തിൽ അത്യന്തം ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും മറ്റു രസങ്ങൾ മറ്റു രസങ്ങളുടെ ബലത്തെ അപേക്ഷിച്ചും ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കുമെന്നാക. നവ

സൗമ്യക്ഷേത്രഗതസ്വ രസഃ

പാപാർക്കസ്ഥസ്വ നീരസോ വാച്യഃ

വിപരീതഗതഃ പചരൈ-

രേവം പ്രാപ്തം ന ഭക്ഷയതി. നന്ദ

ഇദരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രസം സ രസമായിരിക്കും. പാപരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ രസം നീരസമായിരിക്കും. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ വിപരീതങ്ങളായിട്ടു — പാപക്ഷേത്രത്തിൽ ഇദനും ഇദക്ഷേത്രത്തിൽ പാപനമാ

യിട്ടു—വന്നാൽ മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള രസത്തെ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ൩൯

രവിലഗ്നേ ദിപ്തോഗ്നിഃപ്ലാഹിതവസനാദിദർശനം. സ്വപ്നേ ശിശിരകിരണേ തു നാരിസിതകസ്യമപേതവസ്ത്രാദി രം

സ്വപ്നപുഷ്പത്തിൽ ഉദയരാശിയിൽ ആദിത്യൻ വന്നാൽ തീകത്തുന്നതും രക്തവണ്ണമായ വസ്ത്രാദിയും സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്നതായി പറയാം. അപ്രകാരം ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ സ്രീ വേളത്തപ്പച്ചും വെള്ളവസ്ത്രം മുതലായ ശോഭനവസ്തുക്കളെ കാണുന്നതായും പറയാം. ൪൦

ഉദയമേ സുവണ്ണ ചിദ്രാശ്തപ്രാവാരാർദ്രാംസാദി
വേ ഗമനം ശശിപുത്ര ജീവേ സഹസ്രസുഭിജ്യാഗ്രഃ.

ക്ഷജൻ ഉദയരാശിയിൽ വന്നാൽ സ്വപ്നം, പചിഴം, ചൂന്ന ചകലാസ്സ മുതലായ പുരയ്ക്കുന്ന വസ്ത്രം, രക്തം കലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പച്ചമാംസം മുതലായതിന്നു കാണം. ബുധനാണെങ്കിൽ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രഷ്ടാവു വിമാനം മുതലായ യാനങ്ങളിൽ കൂടി ആകാശമാശ്ശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചതായും, വ്യാഴമാണെങ്കിൽ ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയിരുന്നു സൂചിച്ചു എന്നും പറയാം. ൪൧

ജലസന്തരണം തുക്ത്രേ
തുംഗാരോഹം വദേൽ പതംഗസുതേ

ലഗ്നസൈന്ധവ്കുതവ്യം
മിശ്രൈർമ്മിത്രം വദേൽ സ്വപ്നം. ൪൨

ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു തുക്ത്രനാണെങ്കിൽ ഗംഗ മുതലായ നദികളേയോ അഥവാ സമുദ്രത്തെത്തന്നെയോ കടന്നതായി സ്വപ്നം കാണുന്നു എന്നും; ശനിയാണെന്നു വരികിൽ അത്യുന്നതങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങളിൽ കേറിയതായി കാണുന്നു എന്നും പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നത്തിൽ (അഥവാ ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ) പലേഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടായാൽ അവയ്ക്കു പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെ മുഴുവൻ പറയാം. ൪൩

രിപുനീചർക്ഷോപഗാതെർ
ദൃസ്വപ്നം നിർദ്ദിശേൽ ശ്രഹൈവിജിതൈഃ

രവി കിരണമുഷിതഭേമൈഃ

പ്രഷ്ടം സ്വപ്നം വദേൽ പ്രശ്നേ. ര'ന

ശതരൂക്ഷേത്രത്തിലോ നീചരാശിയിലോ (നീചരാശി= “പൂരം നടത്തുവാൻ പ്രയാസം” എന്നു യഥാസംഖ്യം സൂര്യാദിസ്വപ്നഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉച്ചം അതുകളുടെ ഏഴാം രാശി അവരവയ്ക്കു നീചം) നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദ്വീപസ്വപ്നം കണ്ടതായി പറയാം. യുദ്ധനിജ്ജിതന്മാരോ പാട്ടു മൌഢ്യം മുതലായതുളളവരോ ആണെങ്കിലും ദ്വീപസ്വപ്നം കണ്ടതായി പറയാം. ര'ന

രവേഃ ലഗ്നേ ശശിദൃഷ്ടേ രവിരാശിസ്സപ്തമേ വിലഗ്നാഭോ സ്വപ്നോ ദൃഷ്ട്യപ്രവദേൽ പ്രഷ്ടല്പ്യാന്തരാൽ കാലഃ. ര'ര

ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചന്ദ്രൻ ആ ലഗ്നത്തേ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമേടത്തു നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ സ്വപ്നം കണ്ടതായി പറയാം. സ്വപ്നം കണ്ടത് ആ ലഗ്നത്തിൽ ചെന്ന നാഴികക്കൊണ്ടു രാത്രിയെക്കണക്കാക്കി ആ സമയത്തിലാണെന്നും പറയാം. ര'ര

കർക്കടകമീനാമാമന്വന്തമസ്ഥശ്ശുശിച്ഛിലഗ്നഗതഃ (യൌ. ഭൂജോ വാ വൃഷ്ടികരസുമൈവ കേന്ദ്രസ്ഥിതൌ ജ്ഞേ

കർക്കടകം മകരം മീനം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ലഗ്നമായിവരികയും ആ ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉടനെ വൃഷ്ടിയുണ്ടാകും. അപ്രകാരമുള്ള രാശി ലഗ്നമായിവരികയും ചന്ദ്രനുക്രന്മാർ രണ്ടാളും ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ വരികയും ചെയ്താലും ഉടനെ വർഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. ര'ഭ

ജലരാശിഗതാഃസൌമ്യാഃ

കണ്ടകധനസ്ഥജസംസ്ഥിതാവായുഃ

ഉദയഗതൌ രവിചന്ദ്രൌ

പുഷ്പാസമയേവദേവ്യേഷ്ടിം ര'ന

സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ ജലരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാ കേന്ദ്രം രണ്ടു മൂന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയോ

ഉദയരാശിയിൽ — ലഗ്നത്തിൽ — ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ നി
ല്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ തല്ലാലത്തിങ്കൽതന്നെ വയ്ക്കുമെന്നോ
കുമെന്നു പറയാം. ര്നു

മേഷവൃഷകുംഭമീനാ ഹ്രസ്വം യുഗകർമ്മാചധരമകരമ
ഹരിയുവതിതുലാളയഃസ്തതാ വിലഗ്നാ ദീപ്തഃ. (ഭൃഗുഃ

മേടം ഏടവം കുംഭം മീനം ഈ രാശികൾ ഹ്രസ്വ
ങ്ങൾ. മിഥുനം കർക്കടകം ധനു മകരം ഈ രാശികൾ മ
ദ്ധ്യങ്ങൾ. ചിങ്ങം കന്നി തുലാം വൃശ്ചികം ഈ രാശികൾ
ദീപ്തങ്ങൾ. ഏതെങ്കിലും രാശി ലഗ്നമായി വരുമ്പോൾ
അവിടെ ഹ്രസ്വമദ്ധ്യദീപ്തങ്ങൾ ഈ ക്രമത്തിൽ അറി
യേണ്ടതാകുന്നു.

ബലിനൗ കേന്ദ്രോപഗതൌ
രവിഭൗമൌ ധാതുക്കാരൌ പ്രശ്ലേ

ബുധസൌരൌ മൂലകൌ
ശശിഗുരുതുക്രാഃ സ്തതാ ജീവാഃ. ര്വ

പ്രശ്ലത്തിങ്കൽ ബലവാനാരായി കേന്ദ്രത്തേ പ്രാപി
ച്ചവരായിരിക്കുന്ന ആദിത്യക്ഷന്മാർ സപ്തധാതുക്കളെ
ചെയ്യും അപ്രകാരമുള്ള ബുധനം ശനിയും മൂലത്തേയും
(അധശ്ശരീരത്തേയും) ചെയ്യും. ചന്ദ്രൻ വ്യാഴം തുക്രൻ ഇ
വർ മേൽപ്രകാരം നില്ക്കുന്നതായാൽ ജീവനെ ചെയ്യും.
എന്നാൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലോച്ചനീചബ
ന്ധ ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതിമുതലായതുകൊണ്ടു മന്വന്തര ധാ
തപാദി ബലാബലവ്യഭിക്ഷയങ്ങളെ മാനസ്സിതത്തി അറി
യണം. ര്വ

രക്തൌ സൂര്യോവനിഭൌ
ശ്വേതൌ ശശിഭൌവൌ വിനിദ്ദിഷ്ഠൌ
നീലസ്തൌശ്വോ ജീവാഃ

ചിതസ്തൌരിസ്തഥാ കൃഷ്ണഃ. ര്ൻ

ആദിത്യനും ക്ഷണനും രക്തവണ്ണത്തോടുകൂടിയവർ.
ചന്ദ്രനും തുക്രനും വെളുത്തവർ. ബുധൻ നീലവണ്ണൻ.
വ്യാഴം മഞ്ഞനിറം. ശനി കറുത്തനിറത്തോടുകൂടിയവൻ.
ഇപ്രകാരമാണ് ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണമെന്നറിയണം.

ചതുരശ്രാവ ക്കജെ
 വൃത്തസ്സശിരാശ്വ സോമജോ ഭീഷഃ
 ഭീഷസ്സതനശ്വരോ
 ജീവഃ പരിവർത്തുളോജ്ഞേയഃ.

൫൦

അതിസുക്ഷോഭഗുതനയോ
 ഭീഷസ്സശിരാസുതോക്തനയഃസ്യാൽ
 ഹൃതനഷ്ടാഭൗ പ്രശ്നേ
 ദ്രവ്യം സബലഗ്രഹാദപാച്യം.

൫൧

ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ചതുരശ്രനാഭം ബുധൻ
 വൃത്താകാരമായ ശിരസ്സോടുകൂടിയും ഭീഷ്മായുമുള്ളവനും;
 ചന്ദ്രൻ നീണ്ടു സെപന്മുള്ള ശരീരത്തോടു കൂടിയവനും;
 വ്യാഴം വൃത്താകാരമായവനും; ശുക്രൻ വളരെ ചെറിയ
 തും; ശനി നീണ്ടവനും നല്ല ശിരസ്സുള്ളവനാകുന്നു. ക
 ലുപോകത്തോ, കൈമോശം വന്നു പോകത്തോ ചെയ്യ
 സാധനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ സൂര്യഭി ഗ്രഹ
 ങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിൽ ഏതെതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലമുണ്ടോ
 അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ വണ്ണത്തെയും ആകൃതിയേയും ക
 ണ്ടു സാധനനിണ്ണയം ചെയ്യണം.

൫൦, ൫൧

മേഘാഭിസിംഹലഗ്നേ
 ക്ഷാർയ്വേന നിരീക്ഷിതേപ്രഥമം
 ധാരോധിനാം പ്രവദേ-

ദൈവജ്ഞഃ പ്രശ്നരത്നം.

൫൨

മേടം വൃശ്ചികം ചിങ്ങം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കി
 ലും ലഗ്നവും ആ ലഗ്നം ക്ഷാർയ്വരോടുകൂടുകയോ അ
 വരൾ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ ദൈവജ്ഞൻ,
 പ്രശ്നം വിചാരിക്കുന്നതു സ്വപ്നം മുതലായ ധാരാള
 ങ്ങളാണെന്നു പറയാം.

൫൨

യുഗഘടകന്യാമുഗൈല്യഗ്നൈഃ
 ബുധരവിജയതൈർമൂലം പദേൽ

മിഥുനം കുംഭം കന്നി മകരം ഈ രാശികളിൽ ഒന്നു ലഗ്നവും ലഗ്നത്തിൽ ബുധനം ശനിയും തില്യക്കയും ചെ യ്ക്കാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു നഷ്ടംവന്നതു കാവിത്തു കിഴങ്ങു മുത ലായ മൂലമാണെന്നറിയണം.

വൃഷഭലാധനമീനകക്കടൈ കേന്ദ്രൈ
ഗുരുതുക്തപന്ത്രദഷ്ടയുക്തൈജീവി വിനിദ്യൈഃ. ൪൪

മേടം തുലാം ധനു മീനം കർക്കടകം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നവും വ്യാഴം തുക്തൻ ചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹ ണ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിലക്കുകയോ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ചോയതുപത്തു പതു മുതലായ ജീവികളാണെന്നും അതിന്റെ ജന്ത്യാദികേദം രാശികാ ണ്ടും അവിടെ നിലക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആലോ ചിച്ചു പറയണം. ൪൪

സ്ഥിരലഗ്നേ സ്ഥിരഭാഗേവാ

വശോത്തമനവാംശകേദ്രവ്യം

സ്വീയേന ഹൃതമിതിവദേ

മുരാരൌ പരജനേന ഹൃതം. ൪൫

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായി സ്ഥിരഭാഗത്തിലോ വശോ ത്തമനവാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം തന്റെ തറവാ ട്ടുകാരോ അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മാര ജനങ്ങ ലോ അപഹരിച്ചു എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നം ചര രാശിയാണെങ്കിൽ മററ കള്ളന്മാർ കൊണ്ടുപോയി എ ന്നതന്നെ പറയണം. ൪൫

ദിശരീരേ ലഗ്നഗതേ

ഗൃഹനികടനിവാസിനാ ഹൃതം വാച്യം

സ്ഥിരരാൌ തത്രസ്ഥം

ചരരാൌദിഗ്ഗതം ബഹിദ്വനാൽ.

ദിശരീരേ ഗൃഹബാഹ്യേ ഭൂമിഗതം വിനിദ്യൈശ്ചൈവം
ലഗ്നസ്ഥമിസമാനാം ജാതിം രൂപഞ്ച തസ്സസ്യ വദേൽ.

ആയുഃസപ്തതി

ഉഭയരാശി ലഗ്നമാകുമ്പോൾ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിന്റെ അയൽവാസിയായവനാകുന്നു കൊണ്ടുപോകത്തക്ക പാപം. സ്ഥിരരാശിയാണെന്നുവരികിൽ ദ്രവ്യ ചോരഭവനത്തിൽ തന്നെയിരിക്കുന്നുവെന്നും; ചരരാശിയാണെങ്കിൽ ചോരഭവനത്തിന്നും പുറത്തു ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതായും പാപം. എന്നാൽ ലഗ്നാധിപഗ്രഹത്താഴെ തുല്യമായിരിക്കും തന്മൂലം ജാതിയും ആകൃതിയുമെന്നും പാപം.

പുണ്യശരിയ്ക്കേന്തോ ലഗോപഗതശ്ശുഭൈർദ്ദൃഷ്ടഃ
സൗമ്യാവലോകിതംവാഭവനം ശീഷ്മാഭയം വാ ലഗം.
ലാഭോപഗതൈർവാസൗമ്യൈരാശേപവവിനിർദ്ദിശേല്ലാ
ഭം.

പരിപൂണ്ണമായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ആ ലഗ്നത്തേ തുളോഹിണി വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയോ ശിഷ്യാദേവമായ രാശി ലഗ്നമാവുകയും തുളോഹി ആ രാശിയെ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ പതിനൊന്നാമേ കത്തു തുളോഹി വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രജ്ഞാവിന്നു ഉടനെ തന്നെ ധനലാഭമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഈ പാഞ്ച ലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം കത്തുവരുന്നതായാൽ അനന്ത്യസംധാരണമായ ധനലാഭം അതർക്കിതമായി സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

പറയാം. ഭവു
 ലഗ്നാദപിതീയഭവനേതുതീയവാക്യേനൂഭൂതമഹർദ്ദശ്ച
 പ്രജ്ഞാലഭതേ ചിത്തം സൗമ്യൈർബുധപന്യതനന്യഗതൈഃ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു രണ്ടാമേടത്തോ മൂന്നാമേടത്തോ ആദിത്യൻ നിലക്കുകയും തുല്യഗ്രഹങ്ങൾ ആ ലഗ്നത്തെനോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ തുല്യഗ്രഹങ്ങൾ ക്ലിപ്തം, അഞ്ച്, പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലക്കുകയോ ചെയ്താൽ ധനലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

കേന്ദ്രസംസ്കൃതപാഠ്യം

ഗ്രഹൈഷ്ഠിഭഗവശ്രീതൈസ്സംഖ്യം.

എൻ

കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു യന്മി
രിക്കുന്നദിക്കും കളവുചെയ്യവരുടെവാസസ്ഥലവും പറ
യാം. ലഗ്നത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരെക്കൊണ്ടു പോയ
സ്വത്തിന്റെ സംഖ്യയേയും മനസ്സിരുത്തി കണക്കാക്കി
പറയാം.

ഉദയോപേതം രാശിം തൽകാലക്രമേണാഗ്രഹേണേൽ
ഛായാംഗുലൈഃ പൃഥക്താൻയുതപാ മുനിഭിസ്തതശ്ശേഷം.
ഗ്രഹഗുണകാരോ ജ്ഞേയോ ദൈവവിദാ സദാ ബുദ്ധ്യാ.

പ്രശ്നം വെക്കുന്ന നേരത്തെ ഛായാദികളെക്കൊണ്ടു
കാലനിണ്ണയം ചെയ്യുന്നശേഷം ഛായയെ അംഗുലമാ
ക്കി ഏഴു കൊണ്ടു ഹരിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ
ഗുണകാരണമെന്നാകുന്നു. ()

പഞ്ചവിംശതിസ്സൈകാ മനവോംഗോഷ്ഠാത്രിതയം.

ഭവയുസ്സർവാദികോത്തേജഃ. നൃപ

൨൫, ൨൩, ൧൪, ൯, ൮, ൩, ൧൧. ഇവ ആദിത്യൻ
തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണകാരണമാകുന്നു.

ഗുണയിതൈവം പ്രാഗ്വേദം സൗമ്യസ്ത്രയദിവേ
കാർത്യാവാപ്തിഃ പ്രഷ്ടവൃത്തസ്ത്രയേനേതരൈർവതി. (ദൃത്യഃ

പിന്നെ വേറെ വെച്ചിരിക്കുന്നതിനെ ഗ്രഹഗുണ
കാരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു പിന്നേയും ഏഴിൽതന്നെ ഹരി
ച്ചാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയമാണ് സിദ്ധിച്ചതെങ്കിൽ
പ്രശ്നാവിന്റെ സകല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കും. നേരേമാറി
ച്ചു പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയമാണ് വന്നതെങ്കിൽ തൽക്കാ
ലം യാതൊരു കാര്യസാദ്ധ്യവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും പറ
യണം. നൃപ

ഗുണകാരൈക്രവിഭക്തേകാർത്ത്യസർവാദിഗുണസംഖ്യലിഃ
യസ്ത്രയ ശുദ്ധ്യതിവദ്യോ വിജ്ഞേയസുഭാശാൽ കാലഃ.

സൂര്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇരിപത്തഞ്ച് തുട
ങ്ങിയുള്ള ഗുണകാരങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു വാങ്ങണം.

അങ്ങിനെ വാങ്ങുമ്പോൾ ആരുടെ ഗുണകാരം വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലയോ ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യണം. നന്മ.

ഭൗമദിവ്യകരശേഷം

ദിവസം പക്ഷാശ്ച ഭൂഗുശശിനോഃ

ഗുപ്തവശേഷേ മാസം

ഋതവസ്തോത്ഥേ ശന്നൈശ്ചമേഘോഃസ്യഃ. നൗ

ചൊല്ലുകയും ആദിത്യന്റെയും വർഗ്ഗങ്ങൾ ശേഷിക്കുന്നതായാൽ അതുകൾക്കൊണ്ടു ദിവസത്തേയും തൂക്കൂൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരുടെ വർഗ്ഗശേഷംകൊണ്ടു പക്ഷത്തേയും വ്യാഴാവശിഷ്ടംകൊണ്ടു മാസത്തേയും ബുധന്റെ ഗുണകാരാവശിഷ്ടംകൊണ്ടു ഋതുക്കളേയും ശനിയുടെ ബാക്കികൊണ്ടു കൊല്ലത്തേയും നിർണ്ണയിച്ചു പറയാം. ഹ

ആയാനന്തമപ്രാപ്തേ

ഗമനേ മാനേ ദേവേദിജനേ

രിപുനാശാഗമവിഗമേ

സ്ഥാനപ്രാപ്തേ ച കാലമാഖ്യേയം. നമ

ഗഭാധാനം, ധനലഭം, അന്യദേശഗമനം, അഭിമാനവാപ്തി, വിജനവാസം, റിപുനാശം, ദേശാന്തരം പോയവന്റെ വരവ്, ബന്ധുക്കളോടുള്ള വേപ്പാട്, സ്ഥാനപ്രാപ്തി ഇത്യാദികളിൽ മേൽപ്രകാരം കാലത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു പറയണം. നമ

അകചതപന്തം വർഗ്ഗം

രവികുജസിതസൗമ്യജീവസൗരാണം.

ചന്ദ്രസ്യ ച നിർദ്ദിഷ്ടം

പ്രശ്നേ പ്രഥമോത്ഭവം വർണ്ണം. നന്മ

ജ്ഞാതേ ച തന്മൂലഗ്നം

സംഗ്രഹ്യ തുഭാനുഭം വദേൽ പ്രശ്നഃ. നമ

അകാരത്തിന്റെ വർഗ്ഗമായ സ്വരങ്ങൾ ആദിത്യൻ, കവഗ്ഗം (ക- ഖ- ഗ- ഘ- ങ) കുജൻ, ചവഗ്ഗം തുക്രൻ, ടവഗ്ഗം ബുധൻ, തവഗ്ഗം വ്യാഴം, പവഗ്ഗം ശനി, യവഗ്ഗം (യ മുതൽ ഹ വരെ) ചന്ദ്രൻ. പ്രസ്തുതികൾ വരുന്ന ആ ദ്രുഷ്ടരങ്ങളെ ഈ ക്രമത്തിൽ നോക്കി പ്രശ്നാക്ഷരാധിപന്മാരേ അറിഞ്ഞു അവരെക്കൊണ്ടു ലഗ്നത്തെ കല്പിച്ച് ആ ലഗ്നംകൊണ്ടും പ്രശ്നാവിന്റെ തുഭാതുഭത്തെ പറയണം.

വർഗ്ഗാദിമന്ത്രപരമൈവയ്ക്കണ്ണഃ പ്രഥമോന്മുഖൈവവ്വിഷമം രാശീ ലഗ്നം പ്രവദേച്ഛിഷ്ണൈവ്യഥം കുജജ്ഞജീവാനാം. സിതരവിജയോനൈവരവിശശിനാഭോരശിതപാൽ

പുഷ്പയിലേ ആദ്രുഷ്ടരവും മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരവും ഒറ്റപ്പെട്ടതുകളും മൻപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓരോ കാജരാശിയുടേയും യുഗ്മരാശിയുടേയും അധിപന്മാരായ കുജാദി പഞ്ചഗ്രഹങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവയുമാണെങ്കിൽ തൽക്ഷേത്രമായ കാജരാശിയാണെന്നും രണ്ടും നാലും അക്ഷരങ്ങൾ യുഗ്മങ്ങളാണെന്നുചരികിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ യുഗ്മരാശിയാകുന്നു ലഗ്നമെന്നും അറിയണം. ആദിത്യന്നു പറഞ്ഞ അച്ചുകളും ചന്ദ്രന്നു പറഞ്ഞ അന്തസ്ഥങ്ങളും ഈ പ്ലാക്കളാണ് പുഷ്പയിലെ വണ്ണങ്ങളെങ്കിൽ കാജയുഗ്മങ്ങളെ നോക്കേണ്ടതില്ല. ആദിത്യന്നു ചിങ്ങവും ചന്ദ്രന്നു കർക്കിടകവും മാത്രം ക്ഷേത്രങ്ങളാകയാൽ അവരുടെ വർഗ്ഗാക്ഷരമാണെങ്കിൽ അവരുടെ രാശി എന്നുതന്നെ അറിയണം. ഇങ്ങിനെ പുഷ്പാക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഗ്നം കല്പിച്ചു ലക്ഷണം പറയണം.

നവ

തസ്യാൽ പ്രാഗ്ഗാൽ പ്രാദേൽ

പുഷ്പാസമയേ തുഭാതുഭേ സ്വപ്നം

കാലസ്യാവിജ്ഞാനം

ദേതച്ചിന്ത്യം ബഹു പ്രശ്നം

നന്ദൻ

ഈവണ്ണം പൂർണ്ണരണ്ടുതരങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ലഗ്നംകൊണ്ടും മുമ്പ് ആരൂപംകൊണ്ടും ലക്ഷണം പറയുവാൻ യാതൊരുപ്രകാരവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവോ അപ്രകാരംതന്നെ ഇതോത്തരങ്ങളെ പറയാം. കാലം നല്ലവണ്ണം അറിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ലക്ഷണം ആലോചിച്ചു പറയാം.

ഭട്ടോൽപലമെന്ന ശിഷ്യഹിതായസംഗൃഹ്യപൂർവ്വശാസ്ത്രാണി ആയുസപുതേദം പ്രശ്നത്താമഃ സമാസതോ രചിതം.

ഭട്ടോൽപലമെന്ന ആചാര്യനാൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഹിതത്തിനായിക്കൊണ്ടു പ്രശ്നവിഷയത്തിലുള്ള അറിവിനെ മുമ്പുള്ള വിസ്മയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ചുരുക്കി ആയുസപുതത്തിൽ എഴുപതു ശ്ലോകങ്ങളാക്കി സംക്ഷേപിച്ചു പറയപ്പെട്ടു.

ഇതി ആയുസപുതിഃ

ശ്രീ ഭ മ സ്വ.

ഷർപ്താശിക

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

സൂർയാസ്തഗ്രഹോദയം

ആചാര്യം പ്രണിപത്യ രവിം
മൂർദ്ധ്വം വരഹമിഹിരാത്മജേന സദ്യശസാ
വിദ്യാ കൃതാത്മഗഹനാ
പരാത്ഥമുദിത്യ പൃഥ്വശസാ .

൧

ആചാര്യനേയും ഗ്രഹാധിരാജനായ സൂര്യനേയും വ
ന്ദിച്ചിട്ടു വരഹമിഹിരാചാര്യന്റെ പുത്രനും വലിയ കീ
ർത്തിമാനമായ സദ്യശസ്സിനാൽ ലോകോപകാരത്തിന്നുവേ
ണ്ടി ഗംഭീരമായുക്തമായ ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാ
ക്കപ്പെട്ടു. അത്മാൽ ഷർപ്താശികയെന്നു സാരം. ൧
കേന്ദ്രങ്ങളായ നാലു രാശികളുടേയും തുലാശുഭലക്ഷ
ണമെ പറയുന്നു:—

ചുതിച്ചിലഗ്നാദ്ധി യുതച്ചവുദ്ധി—
മർദ്ദ്വാൽ പ്രവാസോസ്മയംനിവൃത്തിഃ
വാച്യം ഗ്രഹൈഃ പ്രശ്നവിധാനകാലാൽ
ഗ്രഹം പ്രവിഷ്ഠോ ഹിബുധേ പ്രവാസി.

൨

ലഗ്നം ചരമശ്ചൈവ ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗമോ ദ
ഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും മറ്റു തുലാശുഭയോഗദൃഷ്ടി
കളുമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ഥായച്യതിയും; ലഗ്നം
സ്ഥിരരാശിയും ലഗ്നാധിപതിയുടേയും തുലാശുഭയോഗം
യോഗദൃഷ്ടികളുള്ളതായാൽ പ്രയോവിന്ന ക്രമത്തിൽ അ
ഭിവൃദ്ധിയും വരും. ഉദയരാശിലഗ്നമാകുമ്പോഴും ലഗ്നാധി
പതുലഗ്ന ഹസ്തങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ

അവിടേയും അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നു പറയും. എന്നാൽ ലഗ്നാധിപനു പാപയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രചുതി വരുമെന്നും പറയും. പത്താമേടം ചരരാശിയും പാപഗ്രഹ യോഗഗുണികളോടു കൂടുകയും ചെയ്താൽ ദേശാന്തരഗമനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുമെന്നു പറയും. എന്നാൽ നേരേമ റിച്ച ചരരാശിയല്ലാതിരിക്കുകയും ശുഭയോഗവീക്ഷണങ്ങളോടു കൂടുകയും ചെയ്താൽ ഒരിക്കലും സ്വരാജ്യം വിട്ടുപോകയില്ലെന്നും പറയും. ഏഴാമേടം ചരരാശിയും പാപ യോഗവീക്ഷണങ്ങളുള്ളതുമാണെങ്കിൽ നിവൃത്തി വരുന്നതല്ലെന്നും, ചരേതരരാശിയും ഭാവധിപശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗവീക്ഷണങ്ങളുള്ളതുമാണെങ്കിൽ നിവൃത്തി നിശ്ചയമായും വരുമെന്നും നിശ്ചയിക്കാം. നാലാമേടത്തിന് അധിപതിയുടേയും ശുഭനാഭയുടേയും യോഗഗുണികളുണ്ടാകിൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ ഗ്രഹത്തിങ്കൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയും. എന്നാൽ നാലാമേടത്ത് ഏതു ഗ്രഹങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നുവോ അത്ര ദിവസമായി പ്രവാസി മടങ്ങിവന്നിട്ട് എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താം. പ്രസ്താവനം മുതൽ ഏതു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നാലാമേടത്തു വരുന്നുവോ അത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രവാസി തിരിച്ചെത്തുമെന്നും പറയും. 'ദൂരഗതസ്യാഗമനം' എന്നു മേലിൽ ഒരു യോഗം പറയാൻ ഭാവമുണ്ട്. ആ യോഗംകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വരാൻ പോകുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷണം പറയാവൂ. നാലാമേടം പാപഗ്രഹയുക്തമാണെങ്കിൽ പ്രവാസിയുടെ ഏതാനും മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കുവെ ശുഭാവസ്ഥകൾ വളരെ സന്ദിഗ്ദ്ധമാണെന്നുള്ള ലക്ഷണം പറയാം.

ലഗ്നംകൂടങ്ങി പന്ത്രണ്ടുഭാവങ്ങളിൽ കാരോഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഏതൊരുതൂങ്ങി കാരോഭാവങ്ങൾക്കുള്ള ലക്ഷണങ്ങളേയും അതുകൾക്കു ശുഭശുഭങ്ങളേയും ചൊല്ലുന്നു:—

ആത്മാത്മസഹജബാധവ.

തനയരീകളത്രനിധനാനിപുനഃ

ധർമ്മക്രിയായനിഗ്നമ.

ഭാവോ മോരാദിഷു ക്രമാൽബുധൈസ്സദാജ്ഞേയഃ.

ആത്മാവ്, അത്മം, സഹോദരൻ, ബന്ധു, പുത്രൻ, ശത്രു, ഭായ്യ, മരണം, ധർമ്മം, പ്രവൃത്തി, ആയം, വ്യയം ഇങ്ങിനെ ലഗ്നാദി പന്ത്രണ്ടുരാശികൊണ്ടും ഓരോ രാശിയുടെ ഭാവഗുണങ്ങളെ ബുദ്ധിമാന്മാർ അറിയണം. ന

യോ യോ ഭാവഃ സ്വാമിദൃഷ്ടോ യരോ വാ

സൗമ്യൈർദ്വിദ്വാത്തസ്യ തസ്യാഭിവൃദ്ധിഃ

പാപൈരേവം തസ്യ ഭാവസ്യ ഹാനി-

ന്നിദ്ദ്യേഷ്യവ്യാ പ്രശ്നതോ ജനരോ വാ.

എത്രതു ഭാവങ്ങൾ അതതു രാശിയുടെ അധിപന്മാരോടുകൂടുകയോ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയോ സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടുകയോ ചെയ്താൽ അതതു ഭാവങ്ങൾക്ക്—ആത്മാത്മാദികൾക്ക്—അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകും. പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ഭാവത്തിന്നു നാശവും വരും. ഈ ലക്ഷണം പ്രശ്നത്തിങ്കലും ജാതകത്തിലും ഒരുപോലെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഷഷ്ഠാഷ്ടമവ്യയങ്ങളിൽ വിപരീതമെന്നുണ്ട്. ആറാമേടത്തു പാപൻ നിന്നാൽ ശത്രുവർദ്ധനം. തുറന്നു നിന്നാൽ ശത്രുനാശം. അപ്പോൾ പാപയോഗമുള്ളതാണെങ്കിൽ മരണവും തുറന്നു ശത്രുവർദ്ധനമുള്ളതാണെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും ഫലം. വ്യയസ്ഥാനം തുടങ്ങിയവയെക്കൊണ്ടുവരികിൽ വ്യയഹാനിയും പാപയുക്തമായാൽ വ്യയവും ഫലം. ശത്രുമരണവ്യയങ്ങളുടെ നാശമാണെല്ലോ സകലർക്കും ഇഷ്ടം; അതിനാൽ ആ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന തുറന്നു തന്നാശത്തെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശുഭാശുഭവ്യവസ്ഥയെ പറയുന്നു:—

ക്ഷീണേനപക്വമഹീസുതാർക്കതനയാഃ

പാപം ബുദ്ധ്യൈസ്യുതഃ

൫

ക്ഷീണനായ ചന്ദ്രൻ, (=വെളുത്ത അഷ്ടമിയുടെ ഉത്തരാരംഭം തുടങ്ങി കറുത്ത അഷ്ടമിയുടെ പൂർവ്വാഭംവരെ ചന്ദ്രൻ പ്രവലൻ; മറുഭി പസങ്ങളിൽ ക്ഷീണൻ, കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെ ചതുർദശി അമാവാസി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ ചന്ദ്രനു ക്ഷീണരൂപമുള്ള എന്നാകുന്നു യവനന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.) സൂര്യൻ, ക്ഷൗരൻ, ശനി ഇവർ പാപന്മാരും ഇവരോടുകൂടിയ ബുദ്ധനും പാപനാകുന്നു. രാഹു കേതുക്കളും പാപന്മാർ തന്നെ. മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ — ക്ഷീണനല്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ, പാപയോഗമില്ലാത്ത ബുദ്ധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ — ശുഭന്മാരാകുന്നു.

൫

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിഭേദത്തെ പറയുന്നു:—

സഹജദശമൗത്രികോണഃ ചതുരശ്രം സപ്തമഞ്ച പത്വന്തി പാദം ദലം ത്രിപാദം സംപൂണ്ണഞ്ച ഗ്രഹാഃ ക്രമശഃ ന

എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും അവയവർ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ മൂന്ന്, പത്ത് ഈ രാശികളെ സ്വന്തദൃഷ്ടിയുടെ നാലിലൊരു ഭാഗംകൊണ്ടു നോക്കുന്നു. അഞ്ച്, ഒമ്പത് ഈ ഭാവങ്ങളെ പകുതി നോക്കുന്നു. നാലാമേടം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗംകൊണ്ടു നോക്കുന്നു. ഏഴാമേടത്തെ പരിപൂണ്ണമായി നോക്കുന്നു.

പ്രശ്നസമയംകൊണ്ടു ലാഭാലാഭങ്ങളെ അറിവാൻ പറയുന്നു:—

സൗമ്യേ വിഭഗ്നേ യദി വാസ്തവ്യ വദ്യേ

ശീഷ്ണാഭയേ സിദ്ധി മുപൈതികാര്യം

അതോ വിപത്യാസമസിദ്ധിഹേതുഃ

കൃഷ്ണേ സംസിദ്ധികാം വിമിശ്രം.

൭

ശുഭഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ശുഭന്റെറ ഹോരാദിക്കാണെന്നവംശകാദിവദ് ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ

ലഗ്നം ശീഷോദയരാശിയായി വരികയോ ചെയ്താൽ പൃഷ്ഠാവിനു സകല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുമെന്നു പറയാം. ഇതിന്നു വിപരീതമായ ലക്ഷണം—ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗമോ പാപവർഗ്ഗയോഗമോ ഉണ്ടായാൽ—കുണ്ടാൽ കാര്യസിദ്ധി അസാധ്യമെന്നു തന്നെ പറയാം. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞതുകൾ ഇടകലൻ വന്നാൽ പണിപ്പെട്ടുകാര്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പക്ഷെ അവിടെ ശുഭനോ പാപനോ ബലവാനെന്നും മറ്റും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു പറയുകയും വേണം.

നഷ്ടമായ ദ്രവ്യത്തിന്റെ ലാഭലക്ഷണം പറയുന്നു:—

ഹോരംസ്ഥിതഃ പൂണ്ണതന്മാഃ ശശാംകോ

ജീവേന ദൃഷ്ടോ യദിവാസിതേന

ക്ഷിപ്രം പ്രനഷ്ടസ്യ കരോതിസിദ്ധിഃ

ലാഭോപയാതോ ബലവാൻ ശുഭേ.

വു

പൂണ്ണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും ആ ചന്ദ്രനെ പൂർണ്ണമോ ശുക്രനോ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ചോർമ്മാറാൽ അപഹൃതമോ കൈമോശം വന്നുപോയതോ ആയ ദ്രവ്യം ഉടനെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. പതിനൊന്നാമേത്തു മറ്റു ശുഭഗ്രഹം ബലവാനായിട്ടുനിന്നാലും മേൽപ്രകാരം നഷ്ടദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

വു

നഷ്ടമായ ധനം ഇന്നതാണെന്നറിയുവാൻ പറയുന്നു—

സ്വാംശോ വിലഗ്നേ യദിവാത്രികോണേ

സ്വാംശേസ്ഥിതഃ പശ്യതി ധനാചിന്താം

പരാംശകസ്ഥശ്ച കരോതി ജീവം

മൂലം പരാംശോപഗതഃ പരാംശം.

ൻ

ഏതെങ്കിലുമൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകം ലഗ്നത്തിൽ വരികയും ആ ഗ്രഹം സ്വാംശത്തിങ്കൽനിന്നു ആ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ അപ്പോൾ നഷ്ടമായതു ധനം (=സ്വപണ്മാദി) വാണെന്നും, ലഗ്നത്തിൽ അംശകം

ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം മറ്റൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകരാശിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ ജീവി (=മനുഷ്യപശുപാദി) യാകുന്നെന്നും, മറ്റൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും അന്യാംശകത്തോടു കൂടിയ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്യാൽ പോയതു മൂല (=വൃക്ഷാദി) മാണെന്നും പറയണം. യതിവാത്രികോണേ = ലഗ്നത്തിൽ ഏത്രാമംശകമുദിക്കുന്നുവോ അത്യാമേടത്തിന്റേയും കമ്പതാമേടത്തിന്റേയും അത്രാമംശകത്തിന്റെ അധിപതി തന്റെ അംശകത്തിൽനിന്ന് ആ ഭാവങ്ങളെ (ത്രികോണത്തെ) നോക്കുന്നതായാലും ധനുചിന്തയെ പറയണം. മറ്റൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ട് അഞ്ച് കമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഹം നോക്കുന്നതായാൽ ജീവചിന്തയേയും പറയാം. അന്യന്മാരുടെ അംശകത്തോടു കൂടിയ രാശിയിൽ നിന്ന് അന്യാംശകത്തോടു കൂടിയ ത്രികോണത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ മൂലചിന്തയേയും പറയാം. എന്നാൽ പാപഗ്രഹംശകം ലഗ്നത്തിൽ ചരികയും ആ ഗ്രഹം സ്വാംശസ്ഥിതനായിട്ടു ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ധനുലക്ഷകൊണ്ട് ഊതി ശുദ്ധിചെയ്യുന്ന ഇരിമ്പു മുതലായതാണെന്നും അങ്ങിനെ വരുന്ന ഗ്രഹം ശുഭനോണെന്നു വരികിൽ വിശിഷ്ടരത്നാദികളാണെന്നു മറിയണം. ജീവചിന്തയിൽ ഗ്രഹത്തോടു കൂടിയ നവാംശകത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഭൂപാതെത്തന്നും ചതുഷ്ഠാതെത്തന്നും അരിച്ചു നടക്കുന്നവയെന്നുള്ള വിഭാഗമറിയണം. മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, കുംഭം, ധനുവിന്റെ പൂർവാർദ്ധം ഇതുകളാണെങ്കിൽ (ഈ രാശികൾ ദേവകളും മനുഷ്യരും പക്ഷികളുമാകയാൽ) ഭൂപാതെത്തന്നറിയണം. മേടം, ഏടവം, ചിങ്ങം, ധനുവിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മകരത്തിന്റെ പൂർവാർദ്ധം ഇതുകൾ നാല്ക്കാലികളാകുന്നു. കർക്കിടകം, വൃശ്ചികം മകരത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം ഇതുകൾ അരിച്ചു നടക്കുന്നവ. അതിൽ മീനത്തിന്നു കാലില്ല. മറ്റു രാശികൾക്കു വളരെ

കാലുകളുണ്ട്. മൂലചിന്തയിലും സ്വലജമോ ജലജമോ എന്നറിയണം. കർക്കിടകം, മകരം, മീനം ഈ രാശികളാണെങ്കിൽ ജലജം. മററുള്ള രാശികളാകുന്നുവെങ്കിൽ സ്ഥലജം. ഈ രാശിപലം മററദിക്കുകളിലും ഗ്രഹിക്കണം.

ധാതുമൂലം ജീവ ഇത്യാജരേതേ
 യഥേ വിദ്യാതേദേവ പ്രദീപം
 ലഗ്നേ യോഃശഃ സ്വക്രമാൽ ഗണ്യ ഏവം
 സംക്ഷേപായം വിസ്മരസ്യൽപ്രഭേദഃ.

മേടം മിഥുനം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ഛാജരാശി ലഗ്നമാകുമ്പോൾ ക്രമത്തിൽ ആദ്യത്തേതും- മേടം-ധാതു, പിന്നത്തേതു- മിഥുനം- മൂലം, പിന്നെ- ചിങ്ങം-ജീവൻ. ഈ ക്രമത്തിൽ ഛജരാശിലഗ്നമാകുമ്പോൾ അറിയണം. പിന്നെയുശ്വരാശി-ഏടവം കർക്കിടകം മുതലായവ-ലഗ്നമാകുമ്പോൾ ഈ പറഞ്ഞ ക്രമം-ധാതുർമൂലം ജീവ എന്നുള്ളത്-വിപരീതമാണെന്നു മറിയണം. ലഗ്നത്തിങ്കൽ യാതൊരംശകമാണോ അതുകൊണ്ടും മേൽപ്രകാരം അറിയണം. എന്നാൽ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം സംക്ഷേപമാകുന്നു. ഇതുകളുടെ അധികവിവരം ഹോരകൃതലായ വിസ്മരനന്മങ്ങളിൽ നിന്നറിയണം.

എന്നു ചർച്ചപഞ്ചാശികയിൽ
 ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം .

വൃഷസിംഹവൃശ്ചികംലഭൈഃ
 വൃശ്ചിഃ സ്ഥാനാൽ ഗമാഗമൗ ന സുഃ
 ന മൃതിന്നാപി നഷ്ടം
 ന രോഗശാന്തിന് ചാഭിഭവഃ. ൧
 ഏടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ലഗ്നമായി വന്നാൽ സ്വതന്ത്രേയസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു മേലേയായൊരു സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാപ്തി

യം, സ്വന്തരാജ്യം വിട്ട് അന്യരാജ്യത്തു പോകുതിരിക്കുകയും, ദേശാന്തരം പോയവന്റെ ആഗമനാഭാവവും, വ്യാധിപീഡിതന്റെ മരണാഭാവവും, ധാതാവിഭവ്യങ്ങൾ മറഞ്ഞിരിക്കുകയല്ലാതെ അതു നശിച്ചു പോയിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൾ അവിടെതന്നെ ഉണ്ടെന്നും, രോഗം മാറിട്ടില്ലെന്നും, ശത്രുവിങ്കൽനിന്നു തോലിവരുന്നതല്ലെന്നും ലക്ഷണം പറയണം. വൃദ്ധി എന്ന ദിക്കിൽ സിദ്ധി എന്നൊരു പാരാന്തരം കാണുന്നു. ആ പാരത്തിൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തി വരുമെന്നും പറയാം. ഈ രാശികൾ സ്ഥിരരാശികളാകയാൽ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ തീർച്ചയായും പറയാം. തദ്വിപരീതതു ചരേ ദ്വിശരീരേ മിശ്രിതം ഫലഭവതി ലഗ്നന്ദോഷ്കതവ്യം തുഭ്യേഷ്ടം ശോഫനമതോന്യൽ. ൨

ചരരാശിലഗ്നമാകുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു വിപരീത(സ്ഥാനപ്രാപ്തിഭാവം)മാകുന്നുവലം. ആരൂഢവും ചന്ദ്രലഗ്നവും—ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയും—തുഭ്യേഷ്ടിയോടുകൂടിയതാണെങ്കിൽ ശോഭനവും പാപഘ്നിയോടുകൂടിയതാണെന്നു വരികൽ അതുഭവ്യം ഫലമാകുന്നു. ഈ ലക്ഷണത്തിന്നു സ്ഥിരചരരാശിഭേദമില്ല. ശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തിനിവൃത്തികളറിവാൻ ചൊല്ലുന്നു: സുതശത്രുഗതൈഃപാപൈഃ ശത്രുമാഗ്ഗാന്നിവർത്തതേ ചതുർത്ഥഗൈരപി പ്രാപ്തശ്ശത്രുഭ്യോ നിവർത്തതേ. ൩

ലഗ്നാൽ അഞ്ചാമേടത്തോ ആറാമേടത്തോ രണ്ടു ഭാവങ്ങളിൽ കൂടിയ പാപന്മാർ—ആദിത്യൻ ക്ഷൺ ശനി—നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിന്റെ ശത്രുക്കൾ വഴിയിൽനിന്നു പിന്മടങ്ങും. മേൽപറഞ്ഞ പാപന്മാർ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രു അടുത്തുവന്നു യുദ്ധംചെയ്തു എന്നുവരികിലും തോറ്റോടിപ്പോകും. ൩

ഡഷാളികുഭേകുടാ രാശാതലേ യദാ ഗതാഃ തദാ രിപോഃ പരാജയം ചതുഷ്പദൈഃ പലായനം. ൪
മിനം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, കർക്കിടകം—ഈ രാശികളിൽ

ഏതെങ്കിലും ലഗ്നത്തിന്റെ നാലാം ഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ശത്രുവിന്നു പരാജയം ഫലം. ചതുഷ്വരരാശി(ഒന്നാമദ്ധ്യായം ൯-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക) നാലാമേടമായി വന്നാൽ ശത്രു തോറ്റു പിന്നോക്കി ഓടും.

ചരോദയേ ശുഭഃ സ്ഥിതിഃ ശുഭഃ കരോതിയായിനാം അശാഭനൈരശോഭനം സ്ഥിരോദയേപി വാ ശുഭഃ. ൫

ചരരാശി ലഗ്നവും ആ ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സൈന്യം കൊണ്ടുവരുന്ന ശത്രുവിന്ന് ശുഭം വരും. ചരരാശിതന്നെ ലഗ്നവും ആ ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗവുമുണ്ടായാൽ പരാജയം. സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായി വന്നാൽ ശുഭം ഭവിക്കുമെന്നും പറയാം. ആ സ്ഥാനം പാപന്റെ ക്ഷേത്രമോ മൂലത്രികോണമോ വെസ്വക്ഷേത്രമോ ആണെങ്കിൽ ശുഭം. അല്ലായ്ക്കിലെങ്കിലും ഭട്ടോല്പലന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 'സ്ഥിരേഷ്ടമേപി വാ' എന്നാണ് പറയുന്നത്, അപ്പോൾ സ്ഥിരരാശിയായിരിക്കണമെന്നും ആ ഭാവം പാപയോഗത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ വന്നാൽ ശുഭം, അല്ലായ്ക്കിലെങ്കിലുമെന്നും അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ൫

സ്ഥിരെ ശശീ ചരോദയോ ന ചാഗമോ രിപോർജാ തദാഗമം രിപോർജേദേദിപർജയേ വിപർജയഃ. ൬

ചന്ദ്രൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം ചരരാശിയാവുകയും ചെയ്താൽ ശത്രുവരുന്നില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നുവെങ്കിലും ഉടനെ വരുമെന്നു പറയാം. ചന്ദ്രലഗ്നങ്ങൾ വിപരീതമാണെന്നുവരികിൽ ശത്രുവരുന്നവെന്നുള്ള വർത്തമാനം വിശ്വസിക്കത്തക്കതായി കേട്ടാലും അപ്പോൾ വരുന്നതല്ലെന്നു പറയാം. ൬

സ്ഥിരേ തു ലഗ്നമാഗതേ ദ്വിരാത്മകേ തു ചന്ദ്രമാഃ നിവർത്തതേ രിപുസുഭാ സുദൂരമാഗതോ പി സന്. ൭

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നവും ഉഭയരാശി ചന്ദ്രലഗ്നവുമാണെങ്കിൽ ശത്രു സ്വന്തരാജ്യത്തിൽ നിന്നു ദൂരമായിത്തന്നെയോടുകൂടി വളരെ ദൂരം വഴി നടന്നുവന്നിരുന്നാലും

യതൊരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാതെ തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകും. എ
 ചരെ ശരീ ലഗനഗതോ ദിദേഹഃ
 പഥോർഭാഗമ്യ നിവർത്തതേ തു
 വിപദ്യേ ചാഗമനം ദിധാ സ്വാൽ
 പരാജയഃ സ്വാദത്തുഭേക്ഷിതേ തു. ൮

ചരരാശിയിൽ ചന്ദ്രനും ഉഭയരാശി ലഗനവുമായിവ
 ന്നാൽ ശത്രു മാഗ്ഗ്വജ്യത്തോളം വന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുപോ
 കും. ഉഭയരാശിയിൽ ചന്ദ്രനും ചരരാശി ലഗനവുമായിവന്നാ
 ൽ ശത്രുവിന്റെ വരവു രണ്ടു വഴിയായിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ച
 ന്ദ്രലഗനങ്ങളെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ
 പ്രഷ്ടാവിന്ന് ആ ശത്രുവിൽ നിന്നു പരാജയം ഭവിക്കുമെ
 ന്നും പറയാം. ൮

അർക്കാക്ഷിജ്ഞസിതാനാമേകോപി ചരോദയേ യദാഭവതി
 പ്രവദേത്തദാശ്ച ഗമനം വക്രഗതൈന്നേതി വക്തവ്യം. ൯

ആദിത്യൻ, ശനി, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നീ ഗ്രഹ
 ങ്ങളിൽ ഒരാളെങ്കിലും ചരരാശിയാകുന്ന ലഗനത്തിൽ നി
 ല്ലുണങ്ങളിൽ പ്രഷ്ടാവിന്ന് ഉടനേ അന്ത്യദേശഗമനമു
 ണ്ടാകുന്നതും, ആ ഗ്രഹങ്ങൾ തന്നെ വക്രഗതിയായി വന്നു
 വരുന്നെങ്കിൽ ഗമനമുണ്ടാവത്തക്കതാണെന്നും പറയാം.

സ്ഥിരോദയേ ജീവശനൈശ്വരേക്ഷിതേ
 ഗമാഗമൗ നേതി വദേത്തു പുഷ്ടതഃ
 ത്രിപഞ്ചഷഡ്സ്ഥാ രിപുസംഗമായ
 പാപയത്നേന വിനിവർത്തനായ. ൧൦

സ്ഥിരരാശി ലഗനവും ആ ലഗനത്തെ വ്യാഴവും ശനിയും
 നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ഗമനവു
 മാഗമനവും ഭവിക്കുകയില്ല. ആ സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നം
 വ്യാഴശനൈശ്വരവീക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ലഗ്നത്തി
 ന്റെ മൂന്ന് അഞ്ച് ആറ് ഈ സ്ഥനങ്ങളിൽ പാപന്മാർ
 നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ശത്രുവിനോടുകൂടിയു
 ള്ള യോഗമുണ്ടാകും. മേൽപ്രകാരമുള്ള ലഗ്നത്തിന്റെ നാ
 ലാമേടം പാപയോഗമുള്ളതാണെന്നു വരികിൽ ശത്രു പി
 ന്മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറയാം. ൧൦

നാഗജ്ഞി പരചക്രം
യദാക്ചഗ്രേ തു ചതുർത്ഥവേനസ്മൈ
ഗുരുബുധനുരൂഹിണുകേ
യദാ തദാ ശീഘ്രമയാതി.

൧൧

ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ലഗ്നാൽ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ
ശതസൈന്യം വരികയില്ല. വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ,
ഇവർ നാലാമേടത്തുനിന്നാൽ ശതസൈന്യം വേഗത്തിൽ വരും.

മേഘധനുസിംഹവൃഷാ
യദ്യുദ്ധേസ്ഥാ ഭവന്തി ഹിബുധേ വാ

ശത്രുന് തിഷ്ഠതി തദാ
ഗ്രാഹസഹിതാ വാ വിജയന്തവാ.

൧൨

മേടം, ധനു, ചിങ്ങം, ഏടവം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമോ നാലാം ഭാവമോ ആയിവന്നാൽ ശത്രു നേരിട്ടു നില്ക്കുതെ തോറ്റു പോകും. ഈ രാശികളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നല്ലേണമെന്നോ നില്ക്കുതെന്നോ വിവക്ഷയില്ല.

സ്ഥിരരാശൌ യദ്യുദ്ധേ
ശനിശ്ചക്രം സ്ഥിതസുഭാ ശത്രുഃ

ഉദയേ രവിശ്ചക്രം

ചരേ രിപോരാഗമോ ഭവതി.

൧൩

സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ ശനിയോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ ശത്രു സ്വസ്ഥാനത്തിലിരിക്കുകയല്ലാതെ വരികയില്ല. ചരരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യനോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ ശത്രു നിശ്ചയമായും വരും.

ഗ്രഹസ്തദ്യോത്തമബലോ

ലഗ്നാദുന്ധിൻ ഗൃഹേ സ്ഥിതഃ

മാസൈസ്സന്തുല്യസംഖ്യാതൈ-

ന്നിവൃത്തിഃ യാതുമാദിശേൽ.

൧൪

ചുറ്റുകാലത്തിൽ എല്ലാ ബലങ്ങളും തികഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗ്രഹം ഏതോ ആ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽനിന്നു എത്രമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവോ അത്രമാസങ്ങൾ ചെന്നാൽ അന്ത്യം

ദേശത്തു പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്ന പ്രയോവു മടങ്ങിവരും.

അതിന്റെ വ്യവസ്ഥയെ പറയുന്നു:—

ചരംശസ്ഥേഗ്രഹേതസ്തിൻ കാലമേവം വിനിദ്ദിശേൽ
ദിഗുണം സ്ഥിരഭാശസ്ഥേതിഗുണ വ്തുഭയാശ്രിതേ. ൧൪

ചരംശയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് മേൽ
പ്രകാരം ലക്ഷണം പറയണം. സ്ഥിരാംശയിലാണ് നി
ല്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ കാലത്തെ ഇരട്ടിച്ചു പറയണം. ഉദ
യരാശിയിലാണെങ്കിൽ മൂന്നിരട്ടിച്ചു പറയാം.

ഇവിടെ മതാന്തരത്തെ പറയുന്നു:—

യാതുവിലഗ്നാജ്ജാമിത്രഭവനാധിപതിർഭവ

കരോതി വക്രമാവൃത്തേഃ കാലം തം ബ്രുവതേ പരേ. ൧൩

ഏഴാം ഭാവധിപതി എപ്പോൾ ലഗ്നത്തിൽനിന്നു
വക്രത്തെ ചെയ്യുന്നുവോ അപ്പോഴാകുന്നു പോകുന്നവ
ന്റെ മടങ്ങിവരുന്നതിനുള്ള കാലമെന്നു മറുചില ആ
ചാർത്താകും പറയുന്നു.

ശത്രു വരുന്നതിന്റെ കാലനിർണ്ണയത്തെ പറയുന്നു:—

ഉദയക്ഷായഗുരുക്ഷം ഭവതി ച യാവദിനൈ സ്തുതാവതദിഃ
ആഗമനം സ്രാഷ്ടത്രോയ്ദി മദ്ധ്യേ ന ഗ്രഹഃ കശ്ചിത്. ൧൭

ഉദയരാശിയെ ഗണിച്ചു ആ രാശിയുടെ നക്ഷത്രമ
റിഞ്ഞ് ആ നക്ഷത്രം മുതൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രം
വരെ എണ്ണിയാൽ എത്രൊരു സംഖ്യയാണോ വരുന്നത്
അത്ര ദിവസംകൊണ്ടു ശത്രു വരുമെന്നു പറയാം. എ
ന്നാൽ ലഗ്നം മുതൽ ചന്ദ്രൻ വരെയുള്ള രാശികളുടെ മ
ദ്ധ്യത്തിൽ മറ്റൊരു ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മറുവരുരുത്.
അങ്ങിനെ മറഞ്ഞിരുന്നാൽ ശത്രുവിന്റെ വരവുതന്നെ
അസംഭവമെന്നും പറയാം. ൧൭

എന്ന് ഷർപഞ്ചാശികയിൽ രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ദേശമോദയസപ്തമഗാ

സ്തേജ്ജാ നഗരധിപന്യ വിജയകരാഃ

ആരാക്കിജ്ഞഗുരുസിതാഃ

പ്രഭംഗദാ വിജയദാ ദേശമേ.

൧ *

൧

പത്താമേടത്തും ഉദയത്തിങ്കലുമേഴാമേടത്തും സൌ
 മൃഗഹങ്ങൾ വന്നാൽ നഗരധിപനും (രാജാവിനും) വി
 ജയത്തെ ചെയ്യും. പത്താമേടത്തുയില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയും ശ
 നിയും നഗരധിപനും തോലിയേയും ആ സ്ഥാനത്തുനി
 ല്ക്കുന്ന ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർ വിജയത്തേയും
 ചെയ്യും. ൧

പൌരാസ്തൂതിയഭവനം
 ഓർമ്മാലോ യായിനും ശുഭശുഭഭവം
 വ്യയഭരണാ യേ പാപാഃ
 പുരസ്ത്രനേഷ്ടാസുമാ യാതൂഃ. ൨

ലഗ്നത്തിങ്കൽ നിന്ന മൂന്നാമേടം തുടങ്ങി ആറരാ
 ശിതവാട്ടിലിരിക്കുന്നവർ. ക്ഷേത്രാമേടം തുടങ്ങി ആറരാ
 ശി ഗ്രഹംവിട്ട് അന്യരാജ്യത്തു പോയവർ. എന്നാൽ ഈ
 സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ മുഖാന്തരവകു് ശു
 ഭവും പാപന്മാർ നിന്നാൽ അശുഭവും ഫലം. പന്ത്രണ്ടാ
 മേടത്തും പത്താമേടത്തും പതിനൊന്നാമേടത്തും പാപ
 ന്മാർ നില്ക്കുന്നതു പുരവാസികൾക്കും ദേശാന്തരഗതന്മാ
 ര്ക്കും കരുപോലെ അനിഷ്ടപ്രഭങ്ങളാകുന്നു.

ലഗ്നലാഭേ കമ്മിണിപാദേശേ വാ
 യദ്യേകത്രസ്യാൽ ഗ്രഹഃ കൂരസംജ്ഞഃ
 യായീ ഹന്ത്യാത്തൽപുരം യദ്യദീഷ്ടഃ
 കൂരേദ്യോന്യോ യായിനാശസുഭോ തു. ൩

ലഗ്നം, പാപം, പതിനൊന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാന
 ങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ പാപഗ്രഹംവന്നാൽ ശത്രു
 ആ നഗരത്തെ പിടിച്ചടക്കും. സൌമ്യഗ്രഹമാണെങ്കിൽ
 ശത്രുവിന്നു നാശവും ഭവിക്കും.

ഇതിന്നു ശാസ്ത്രാന്തരം പറയുന്നു: ---
 ധർമ്മാദ്യേ ചക്രഭേദേ യായിജനോ നാഗരസ്തൂതിയാഭൌ
 ജയഃ സൌമ്യഗതേ സ്ത്യാൽ ഭാഗേ കൂരൈര്യുതേ ഭംഗഃ. ൪

ക്ഷേത്രാമേടം തുടങ്ങി ആറരാശി യായിജനം. മൂന്നാ
 മേടം തുടങ്ങി ആറരാശി പൌരാജനം. അതിൽ ഏതുഭാഗ
 ത്താണോ ശുഭന്മാർ ആ ഭാഗത്തു ശുഭം. ഏതുഭാഗത്താ

ഒന്നു പാപന്മാർ ആ ഭാഗത്തു അത്തുടേ. അതാൽ മി
ശ്രുതികൾ മിശ്രം.

സന്ധിവിരോധലക്ഷണത്തെ പറയുന്നു:—

നൃശാശിസംസ്ഥാ ധൃതേ തുഭോസ്സ്യ-

വൃത്തായസംസ്ഥായയദാ വേതി

തദാതു സിദ്ധിം പ്രവദേന്ദുപാണം.

പാപൈദ്വിദേശോപഗതൈവിരോധം. ൫

മനുഷ്യാശിയിൽ (=മിഥുനം കന്നി തുലാം കുംഭം.)
തുഭോർ നില്ക്കുകയും ആ രാശി ലഗ്നമായി വരികയും
ആ രാശിയുടെ പരിനൊന്നും പരസ്പരം സ്ഥാനങ്ങളിൽ
തുഭോഹങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജ്യത്തു രാ
ജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ സന്ധിഭവിക്കുമെന്നും; പാപന്മാർ മു
ന്ദാത്ത സ്ഥാനങ്ങളിൽ വരികിൽ ഒരിക്കലും സന്ധി
ഭവിക്കില്ല എന്നുമാത്രമല്ല പുതുമായ വിരോധങ്ങളും സം
ഭവിക്കും.

കേന്ദ്രോപഗതാഃ സൗമ്യാഃ

സൗമ്യൈർദ്വജാ നൃശാശിഗാഃ പ്രീതിം

കുച്ഛന്തി പാപദ്വജാഃ

പാപാ സ്പേഷപവ വിപരീതം.

൬

മനുഷ്യാശിയാകുന്ന കേന്ദ്രത്തെ പ്രാപിച്ചവരും
സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളാൽ നോക്കപ്പെട്ടവരായ തുഭോഹ
ങ്ങൾ പ്രീതിയെ (രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ സന്ധിയെ) ഉണ്ടാ
ക്കും. നൃശാശിയായ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹ
ങ്ങൾ പാപവീക്ഷണത്തോടു കൂടിയവരാണെങ്കിൽ അപ്രീ
യത്തെ ചെയ്യും.

൬

ഭിതീയേ വാ തൃതീയേ വാ ഗുരുതൃതേയോ യദാ തദാ

ശീശ്രമാഗച്ഛതി ചമുഃ പ്രവാസീവാ ന സംശയഃ. ൭

രണ്ടാമേടത്തോ മൂന്നാമേടത്തോ ഗുരുതൃതേയർ ഭ
ന്നിച്ചതില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ശത്രുവിജ്ഞാനപ്രശ്നത്തി
കൾ ശത്രു ഉടനേ വരുമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ദേശാന്തര
ഗതന്റെ ആഗമനം വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും പ

റയാം. ഭട്ടോൽപലാചാർയ്വന്റെ പക്ഷം ഗുരുശുക്രന്മാർ രണ്ടാളും കരുരാശിയിൽ നില്ക്കണമെന്നില്ല. ഒരാൾ രണ്ടാ മേടത്തും മറേറഗ്രഹം മൂന്നാമേടത്തും ധിപ്ലൂണതായാലും ഈ യോഗമുണ്ടെന്നാകുന്നു. ൭

എന്നു ഷർപഞ്ചാശികയിൽ
മൂന്നാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം .

ശുഭാശുഭയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു:—

കേന്ദ്രത്രികോണേഷു ശുഭാത്രിഭേഷു
പാപേഷു കേന്ദ്രാഷ്ടമവജ്ജിതേഷു
സർവാത്മസിദ്ധി. പ്രവദേണരണാം.

വിപദ്യയസ്ഥേഷു വിപദ്യയഃ സ്യാത്.

കേന്ദ്രം, ത്രികോണം ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ ശുഭഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടുകയും പാപന്മാർ കേന്ദ്രം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ ഒഴിച്ചു ബക്കി ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രയോവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധി ഭവിക്കും. കേന്ദ്രത്തിങ്കലു മഷ്ടമത്തിലും പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും കേന്ദ്രം അഞ്ച് കമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളോഴിച്ചുവെട്ടാത്തവങ്ങളിൽ മാത്രം ശുഭന്മാർ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രയോവിന്നു യാതൊരു കാര്യം സിദ്ധിയും വരുന്നതല്ലെന്നും പറയാം.

ത്രിപഞ്ചലാഭാസ്മായേഷുസൗമ്യ

ലാഭപ്രദാ നേഷ്ടഹലായ പാപാഃ

തുലാഥ കത്യാ മിഥുനം ഘടതു

നാശയസ്യേഷുശുഭം വരേണി.

മൂന്ന്, അഞ്ച്, എഴ്, പതിനൊന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ വന്നാൽ അത്മലാഭാദിലാഭമുണ്ടാകും. മേൽപറഞ്ഞസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതു പാപന്മാരാണെങ്കിൽ അത്മനാശവും ഭവിക്കും. തുലാം കന്നി മിഥുനം കും

ഭം ഈ രാശികൾ നരരാശികളാകുന്നു. ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമായി ശുഭനക്ഷത്രം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ശുഭഫലം. ൨

സ്ഥാനപ്രദം ഭഗവതസ്തമഗ്നം സൗമ്യം
മാനന്തം സപസ്തമഗ്നഗതം ഭവന്തി
പാപവ്യയായസഹിതം ന ശുഭപ്രദം സ്യ-
ല്ല്വേ ശരീ ന ശുഭദോ ഭഗവേ ശുഭവേ. ൩

പത്താമേതത്തമോമേതത്തം നില്ക്കുന്ന ശുഭനക്ഷത്രം സ്ഥാനപ്രാപ്തിയെ—തൽക്കാലമുള്ളതിനേക്കാൾ മേലെയുള്ള സ്ഥാനത്തെ—ചെയ്യും. രണ്ടാമേതത്തമോമേതത്തം ലഗ്നത്തിലും നില്ക്കുന്ന ശുഭനക്ഷത്രം അഭിമാനത്തെ കൊടുക്കും. പത്താമേതത്തം പതിനൊന്നാമേതത്തം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാപനക്ഷത്രം ശുഭപ്രദനാശം. അപ്രകാരം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ (ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ പാപനക്ഷത്രം സൗമ്യനായാലും ശരി) അശുഭപ്രദനാകുന്നു. പത്താമേതത്തം നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ ശുഭപ്രദനാകുന്നു. ൩

ഇന്ദ്രം ദിസപ്തഭഗവതീരിപുത്രീസംസ്ഥം
പശ്ചേൽ ഗുരു ശുഭഫലം പ്രദദാകൃതം സ്വായം
ലഗ്നത്രിധർമ്മസ്തമഗ്നഗതം പാപം
കാർത്തവീര്യഭഗവതീരിപുത്രീസംസ്ഥം. ൪

രണ്ടു, ഏഴു, പത്തു, പതിനൊന്നു, ആറു, മൂന്നു ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ വ്യാഴം നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്ത്രീനിമിത്തമായി പ്രജ്ഞാവിന് അർത്ഥഭിമാനാദി സകല ഗുണങ്ങളും സംഭവിക്കും. ലഗ്നം, മൂന്നാമേതത്തം, ഒമ്പതാമേതത്തം, അഞ്ചാമേതത്തം, എട്ടാമേതത്തം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ കാർത്തവീര്യഭഗവതീരിപുത്രീസംസ്ഥം ഭഗവതീരിപുത്രീസംസ്ഥം പ്രജ്ഞാവിനു വരുത്തുകയും അതിനായ ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ലഗ്നാദിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭനക്ഷത്രം നിന്നാൽ ശുഭഫലവുമാകുന്നു. ൪

വ്യാധിതന്റെ ഏതെങ്കിലും പരയണം:—

ഇത്രേഹം: സൗമ്യനിരീക്ഷിതാശ്വ

വിചിത്രസംഹാരമപഞ്ചമസ്ഥാഃ

ത്രിഷുഭദ്രോയേഷു നിശാകരഃ സ്വാ-

മ്നിതേ വദേദ്രോഗനിവിധിതാനാം.

൫

സൗമ്യഗ്രഹങ്ങൾ, ചന്ദ്രൻ, ഐശ്വര്യം, അഷ്ടമം, പഞ്ചമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും മറ്റു സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളാൽ നേക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുകയും, ചന്ദ്രൻ മൂന്ന് ആറ് പത്ത് പതിനൊന്ന് എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിലേതിലേക്കിലും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ രോഗാർത്തനായവന്നു ക്ഷണത്തിൽ രോഗനിവൃത്തിവന്നു സുഖപ്പെടുമെന്നു പറയണം.

എന്നു ഷർപഞ്ചാശികയിൽ നാലാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ദൂരഗതസ്യാഗമനം സുതധനസഹജസ്ഥിതൈസ്തൃണാൽ സൗമ്യൈസ്സപ്തപ്രാപ്തിലുപഗമനം ഗുരുസിതാദൃശം. ൧

ചന്ദ്രത്തിൽനിന്നു അഞ്ച് നൂറ് മൂന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭരണന്തരം പോയവന്റെ വരവിനെ പറയണം. അങ്ങിനെ നില്ക്കുന്നതു സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളായി വരുമ്പോൾ വരും. അല്ലെങ്കിൽ സന്ദിഗ്ധം എന്നറിയണം. മേൽപ്രകാരമുള്ള രാശികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ കട്ടുപോയ ധനം കിട്ടുമെന്നും; ഭരണന്തരം പോയവന്റെ യാതൊരു വിവരവുമില്ലെങ്കിലും അവൻ നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വരുമെന്നും പറയാം. മേൽപറഞ്ഞ രാശികളിലേതിലേക്കിലും ഗുരുശുക്രന്മാർ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ഭരണന്തരഗതൻ ഉടൻതന്നെ വരുമെന്നു പറയാം.

ജമിത്രോപമഷ്ടവാഗ്രഹഃ കേന്ദ്രേ ച വാക്പതിഃ

പ്രോഷിതാഗമനംവിദ്വാൽത്രികോണേ ജ്ഞേതേപിവാ.

ഏഴാമേടവും ആറാമേടവും ഗ്രഹസംയുക്തവും (ഇവിടെ സൗമ്യപാപവിവക്ഷയില്ല.) ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ വ്യാഴവും നിന്നാൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ വരും. ലഗ്നത്രികോണത്തിങ്കൽ ബുധനോ ശുക്രനോ നിന്നാലും പ്രോഷിതാഗമനം പറയാം. ൨

അഷ്ടമസ്ഥേ നിശാനാഥേ ക്ഷണകേ പാപവർജ്ജിതേ പ്രവാസി സുഖമായാതി സൗമ്യൈല്ലഭസമനചിതഃ. ൩

ചന്ദ്രൻ അഷ്ടമത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും കേന്ദ്രത്തിൽ പാപന്മാരില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ സുഖമായി മടങ്ങിവരും. കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭന്മാരുണ്ടാകിൽ അത്ഥമിത്രാദിലഭത്തോടുകൂടി മടങ്ങിവരും. ൩

പുഷ്കാരേയോപാനിരീക്ഷിതേ വാ
പാപസ്ത്രീയേരിപുകേന്ദ്രകേ വാ
സൗമ്യൈരദൃഷ്ടാവധന്ധഭാസ്യ-
ന്നഷ്ടം വിനഷ്ടാമുഷിതാസുഭാസ്യഃ. ൪

പുഷ്കാരേയമായ രാശി (ലഗ്നം) പാപവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയതായാൽ പ്രവാസി, ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യിരിക്കുന്നു എന്നറിയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം ബലവാനായ പാപന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതും, ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ട്യം ശക്തമായിതവും, പാപാരോഭിഹീതപവ്യമുള്ളതാണെങ്കിൽ ഹിംസിതനും, വൃണ്ണബലവാനല്ലാത്ത പാപനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ ബന്ധിതനാകുന്നു. മേൽപ്രകാരമുള്ള ലഗ്നത്തിന്റെ മൂന്നാമേത്തു പാപൻ വരികയും ആ പാപൻ ശുഭവീക്ഷണമില്ലാത്തവനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രവാസി ഇന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നുവു. ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലം വിട്ട് അന്യദിക്കിൽ പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സൗമ്യവീക്ഷണമില്ലാത്ത പാപൻ പുഷ്കാരേയലഗ്നത്തി

ന്റെ ആരാമേത്തു നിന്നാൽപ്രവാസി മരിച്ചുപോയി എ
ന്നും, മേൽപ്രകാരമുള്ള പാപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ പ്ര
വാസിയുടെ ശനം മുഴുവൻ ചോരാപഹൃതമായി എന്നും
പറയാം. ര

ഗ്രഹോ വില്പനാദ്യദിഭേ ഗ്രഹേ തു
തേനാഹതാ വാ ദശമാശയഃ സ്യുഃ
താവദിനാന്യാഗമനസ്യ വിദ്യാ-
ന്നിവർത്തനം വക്രഗതൈർഗ്രഹൈസ്തു. മ

യാതൊരു സ്തൂടഗ്രഹം ലഗ്നത്തിങ്കൽ നിന്ന് എത്രാ
മത്തേ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ സംഖ്യയെ പന്ത്ര
ണ്ടിൽ ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടിയ സംഖ്യയോളം ദിവസം കഴി
ഞ്ഞാൽ വരും. വക്രംകൊണ്ടു ഗ്രഹമാണെങ്കിൽ അത്ര
ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥലം മാറ്റിപ്പോകും.

എന്ന് ഷർപഞ്ചാശികയിൽ അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആ രാ മ ധ്യ യ ം .

നഷ്ടപ്രാപ്തിയോഗത്തെ പറയുന്നു:—

സ്ഥിരോദയേ സ്ഥിരോദയേ വാ വർഗ്ഗോത്തമഗതേപിവാ
സ്ഥിതം തത്രൈവതദ്യവ്യം സ്ഥിരീഭവൈവചോരിതം.

സ്ഥിരരാശിയാകുന്ന ലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിരാരോഹകമോ
വർഗ്ഗോത്തമാംശകമോ ഉണ്ടായിത്തന്നാൽ കളവുപോയ ദ്ര
വ്യം അവിടത്തന്നെയൊക്കുന്നു. കളവുചെയ്ത വീതിലു
ള്ളവവർ തന്നെയാകയാൽ ദ്രവ്യം അന്യദിക്കിൽ പോയി
ടുമില്ല. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു വിചാരിതമായാൽ ഫലവും
വിചാരിതം. ഫ

ആദിമദ്ധ്യാവസാനേഷു ദ്രേക്കാണേഷു വിലഗ്നതഃ

ഭൂമരദേശേ തഥാ മദ്ധ്യേ ഗൃഹാന്തേ ച വദേഭ്യേനം. ഫ

ലഗ്നം ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിലോ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തി
ലോ അവസാനദ്രേക്കാണത്തിലോ ആണെങ്കിൽ ക്രമ

ത്തിൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം പടിപ്പറക്കിലും ഗൃഹത്തിന്റെയും പടിയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലും ഗൃഹാന്തർഗതത്തിലുമാണെന്നു പറയാം. ൨

പുണ്യശീലഗന്തശ്ചോ വാ
ശീഷോദയേ സൌമ്യനിരീക്ഷിതശ്ച
നഷ്ടസ്യ ലാഭം കരുതേ തദാശു
ലാഭോപയന്തോ ബലവാൻ ശുഭശ്ച. ൩

പുണ്യചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ശീഷോദയമായ രാശി ലഗ്നമായിവരികയോ ആ ലഗ്നത്തിൽ മറ്റൊരു ശുഭന്റെ വീക്ഷണത്തോടുകൂടിയ ശുഭൻ നില്ക്കുകയോ പതിനൊന്നാമേത്തു ബലവാനായ ശുഭൻ വരികയോ ചെയ്താൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം ഉടനെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ൩

ദിഗപാച്ഛാ ലഗ്നഗർഭേത
രസംഭവേവാവദേപിലഗ്നക്ഷാൽ

മദ്ധ്യാച്ഛതൈവ്വിലഗ്നാ
നവാംശകൈശ്ചോജനാ വാച്ഛാ. ൪

ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു കട്ടുപോയ ദ്രവ്യമിരിക്കുന്ന ദിക്കിനെ പറയണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിക്കിനെ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:—‘പ്രാഗാദ്യോ രവിനൂകൃലോഹിതതമസ്സുരേന്ദ്രവിൽസുരയഃ’=കിഴക്കു തുടങ്ങിയുള്ള ദിക്കുകൾക്കു സൂര്യൻ നൂകൃൻ ക്ഷൻ രാഹു ശനി ചന്ദ്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ അധിപന്മാരാകുന്നു. അപ്പോൾ ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ കിഴക്കുദിക്കിലേക്കുവന്നു അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നതെന്നറിയണം. ഈ ക്രമത്തിൽ മറ്റെഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു മറിയണം. രണ്ടോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ലക്ഷണം പറയണം. ചിലർ ലഗ്നകേന്ദ്രസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും മേൽപ്രകാരം ലക്ഷണം പറയാമെന്നു പറയുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ലഗ്നരാശിയിൽ ഏതായി എന്നു പറയണം. അതിപ്രകാരമാകുന്നു:—‘പ്രാഗാധിശഃ ക്രിയവുഷ്ണയുക്കുടാഃ സത്രികോണാഃ’=മേടവും അതിന്റെ

ത്രികോണവും കിഴക്ക് എടവവും തന്ത്രികോണവും തെക്ക്. മിഥുനവും ത്രികോണവും പടിഞ്ഞാറ്. കർക്കവും അതിന്റെ ത്രികോണവും വടക്ക്. രാശികളെക്കൊണ്ടു ദിക്കറിയേണ്ടതിപ്രകാരമാണെന്നുമേൽകാണിച്ചുപ്രമാണം കൊണ്ടു സിദ്ധമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാംനവാംശകം ലഗ്നത്തിന്റെ എത്രാമത്തെ രാശിയിൽ വരുന്നവോ അത്ര യോജനദൂരത്താകുന്നു ഏതമായധനമെന്നുപറയാം.

എന്ന് ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ
ആരാമദ്ധ്യായം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

ഗർഭിണിയുടെ പുത്രജ്ഞാനത്തേയും വരന്റെ കന്യാലാഭത്തേയും പറയുന്നു:—

വിഷമസ്ഥിതേ ക്ഷപേതസ്യ ജന്മാന്യമാംഗനായാസ്തു ലഗ്നാ വരസ്യനാരി സമസ്ഥിതേ ചാന്യമാ വാച്യം. ൧

ഇനി പറയുവാൻപോകുന്നതു മിത്രകാര്യായമാകുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പലലക്ഷണങ്ങളും എടകലത്തി പറയും. അതിനാലാകുന്നു ഇതിന്നു മിത്രകാര്യായമെന്നു പറയുന്നതിന്. ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു ഒറ്റപ്പെട്ട രാശികളിൽ ശനിനിന്നാൽ ഗർഭസ്ഥനായ ശിശു പുത്രനും യുദ്ധരാശിയിലാണു തില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ പുത്രിയുണ്ടാകും. എന്നാൽ 'വിഹായ ലഗ്നം വിഷമക്ഷസംസ്ഥംസൗരോപി പുഞ്ചന്മകരോ വിചന്താൽ' എന്നു വരാഹമിഹിരൻ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഈ വിധത്തിൽ കാജരാശിയെ ഗ്രഹിക്കുന്നേടത്തു ലഗ്നത്തെ കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ എന്ന അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കണം. ലഗ്നത്തിൽ ശനിവന്നാൽ യുദ്ധരാശിക്കു പറഞ്ഞ ലക്ഷണംതന്നെ പറയാം. ശനി യുദ്ധരാശിയിൽ നിന്നാൽ വരന്നു കന്യകയേ ലഭിക്കും. കാജരാശിയിലാണെങ്കിൽ കന്യകാലഭംസാഭ്യം. എന്നാൽ ഈ വിധിയിൽ ലഗ്നവും കാജരാശിയായി ഗ്രഹിക്കണം. ൧

ഗുരുരവിസൗമ്യൈദ്ദൃഷ്ടീസുരമദായാമിഗ്ഗുശീലഗാൽ
വേതിച വിചാമകത്താത്രികോണകേന്ദ്രേഷു വാ സൗമ്യഃ

ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു മൂന്ന്, അഞ്ച്, എഴു്, പതി
നൊന്ന്, ആറ് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തുഭവാരുടെ ദൃഷ്ടി
യോടുകൂടി ചന്ദ്രനോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാവിനു വി
വാഹയോഗം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ലഗ്ന
ത്തിന്റെ ത്രികോണത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും സൗമ്യന്മാർ
വന്നാലും വിവാഹയോഗം അടുത്തതായിത്തന്നെ പ
റയാം.

അനന്തരം വർഷയോഗത്തെ പറയുന്നു: —

ചന്ദ്രാംതുമന്തൗ രതിഗൗ സിന്ധാക്ഷീ
സുഖേഷുമേ വാപി തഥാ വിലഗ്നാൽ.

ദിനിയദൃശ്യിൽകഗതൗ തഥാ തൗ

വർഷസു വൃഷ്ടിം പ്രവാദേദിലഗ്നാൽ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു എഴു്നമേത്തു ചന്ദ്രസൂര്യന്മാർ നി
ല്ക്കുകയും തുക്രനും ശനിയും നാലാമേടത്തോ, ഏട്ടാമേട
ത്തോ, രണ്ടാമേടത്തോ, മൂന്നാമേടത്തോ നിന്നാൽ വർഷ
കാലത്തു മഴയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

സൗമ്യാ ജലരാശിസ്ഥാ -
സ്ത്രീതീയധനകേന്ദ്രഗാസ്ത്രിതേപക്ഷേ

ചന്ദ്രോ വാപ്യഭയഗതേ

ജലരാശിസ്ഥേ വദേദപഞ്ചം.

മൂന്നാമേടം രണ്ടാമേടം കേന്ദ്രം ഈ രാശികൾ ജല
രാശി(കർക്കടകം മകരം മീനം ഈ രാശികൾ ജലരാശി
കൾ.)കളായിരിക്കുകയും ഒരു സ്ഥാനങ്ങളിൽ സൗമ്യഗ്ര
ഹങ്ങൾ വരികയും ചെയ്താൽ അപ്പോൾ വർഷമുണ്ടാകും.
വെളുത്തപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ജലരാശിയാകുന്ന ലഗ്നത്തിൽ
വന്നാൽ വർഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

പുനർവ്വേ ലഗ്നഗതേ
പുംഗ്രഹദൃഷ്ടേ ബലാനപിതേ പുനഃഃ

യഥേ സ്ത്രീഗ്രഹദൃഷ്ടേ
സ്ത്രീ ബുധയുക്തേ ഗർഭയുക്താ സ്യാൽ.

പുരുഷഗ്രഹവക്ത്രം ലഗ്നത്തിൽ വരികയും ആ ലഗ്നം ബലവത്തായിരിക്കുകയും പുരുഷഗ്രഹവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രസവിച്ചുണ്ടാകുന്ന പ്രജ പുരുഷപ്രജയായിരിക്കും. ലഗ്നം കാജരാശിയായിരിക്കുകയും വേണം, യഥാശരിയായ ലഗ്നത്തെ സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നതായാൽ സ്ത്രീപ്രജയായിരിക്കും. ആദിത്യൻ, ക്ഷൻ ഗുരു ഈ ഗ്രഹങ്ങളും കാജരാശിയും പുരുഷൻ. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും യഥാത്മനിയും സ്ത്രീ. ബുധനും ശനിയും നപുംസകം. എന്നു വിധിയുണ്ടാകയാൽ നപുംസകഗ്രഹയോഗവീക്ഷണാദികളാണുള്ളതെങ്കിൽ നപുംസകം. ലഗ്നം ബുധയുക്തമാണെങ്കിൽ സ്ത്രീക്കു ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം. ൫

പതിയുക്തോദൃഷ്ടോവാ

ബുധഗുരുയുക്തോ നിരീക്ഷിതോയോരാശിഃ

സഭവതി ബലവാൻ ന യദാ

യുക്തോ ദൃഷ്ടോഥവാ ശേഷൈഃ. ൬

ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ, ബുധന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും യോഗദൃഷ്ടികളോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളവരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ലഗ്നം പൂണ്ണബലത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ൬

കുമാരികും ബാലശശിബുധയു

വുദ്ധാം ശനിസ്തൃഷ്ടഗുരു പ്രസൂതാം

സ്ത്രീം കർക്കശം ഭൌമസിതൌ വിധത്ത

ഏവം വയഃ സ്ത്രാൽ പുരുഷേഷു ചൈവ. ൭

പൂർവ്വപ്രതിപദം മുതൽ ദശമിവരെ ചന്ദ്രൻ ബാലൻ. ഏകാദശി മുതൽ കൃഷ്ണചഞ്ചമിവരെ യൌവനയുക്തൻ. പിന്നെ വുദ്ധൻ. ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ബാലചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു സ്ത്രീ കുമാരിയാണെന്നും ബുധനെക്കൊണ്ടു വുദ്ധയാണെന്നും ശനി, സൂര്യൻ, ഗുരു ഇവരെക്കൊണ്ടു പ്രസവിച്ചവളാണെന്നും ചൊല്ലു, ശുക്രൻ ഇവരെക്കൊണ്ടു ദൃഷ്ടയാണെന്നു മറിയണം. മേൽപ്രകാരം പുരുഷവിജ്ഞാനീയപ്രശ്നത്തിൽ പുരുഷസ്വഭാവവ്യപാരയണം. അവിടെപ്രസൂതാം എന്ന ലക്ഷണത്തിൽ യൌവനയുക്തൻ അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനുണ്ടായവൻ എന്നർത്ഥം പറയണം. ൭

പ്രജ്ഞാ വൃ മനസ്സിൽ ആരോക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കുന്നു
വേദം അഥവാ പാഠ്യവാനുള്ള യോഗത്തെ പറയുന്നു:—

ആത്മസമോ ലഗ്നഗതൈർഭൂതാ
സഹജസ്ഥിതൈസ്സത്യസുതഗൈഃ
മാതാ വാ ഭഗിനി വാ ചതുർഥം

ഗൈഷ്ണവ്വൈരിപുസ്സദാതുവിജ്ഞേയഃ. വൃ

ആദിത്യാഭിഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ബലവാ
നായ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രജ്ഞാ വൃ വി
ചാരിക്കുന്നതു ധനാഭിജാത്യവയോരൂപാദികളെക്കൊണ്ടു
തന്നോടു തുല്യനാവനാകുന്നു. മൂന്നാമേടത്തുനിന്നാൽ
സഹോദരനും, അഞ്ചാമേടത്തുനിന്നാൽ പുത്രനും, നാലാ
മേടത്തുനിന്നാൽ അമ്മയോ ഭഗിനിയോ, ഏറ്റാമേടത്തു
നിന്നാൽ ശത്രുവുമാകുന്നു. വൃ

ഭാഷ്യാ സപ്തമസംസ്തൈർഭൂതോ ധർമ്മശ്രീതൈർജ്ജ്വലമേ
സ്ഥാംശപതിമിത്രശത്രുഷു അഥവാ വാചും ബലയുതേഷു

മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം ഏഴാമേടത്തുനിന്നാൽ ഭാഷ്യാ
യും സ്വന്താമേടത്തുനിന്നാൽ ധർമ്മകുന്ദനയേ വിശിഷ്ടപു
രുഷനും പത്താമേടത്താണെങ്കിൽ ഗുരുവുമാകുന്നു. ലഗ്ന
ത്തിങ്കൽ ആരുടെ നവാംശം വരുന്നുവോ ആ നവാംശ
കാധിപതി നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ഫലവും പറയാം. അം
ശകാധിപതിയുടെ ബന്ധു ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കിൽ ലഗ്നത്തി
ന്റെ ബന്ധു, ശത്രുവാണെങ്കിൽ ശത്രു ശത്രുമന്ദസ്ഥിതൗ
സമശ്ശിഷ്ടതോ മിത്രാണിഃശഷാരവേഃ । തീക്ഷ്ണാന്തർഹി
മരശ്ചിജ്വല സുഹൃദൗ ശേഷാസ്തമഃ ശീതഗോഃ । ജീവേ
ന്ദുസ്തകരഃ ക്ഷുഡ്ര സുഹൃദോ ജ്ഞാരിസ്സിതാക്ഷീസമൗ ।
മിത്രൗ സുയുഗ്ധിതൗ ബുധസ്ത്ര ഹിമഗുരുസ്തമാശ്വാമരേ
സുരേസ്തൗമൃഗീതാവരീ രവിസുതോ മദ്യോപരേ തപത്വ
മാ സൗമ്യാക്ഷീ സുഹൃദൗ സമൗ ക്ഷുദ്രൗ ശുക്രസ്ത്ര
ശേഷാവരീ । ശുക്രജ്ഞൗസുഹൃദൗ സമസ്തൗഗുരുസ്തൗ
രസ്ത്ര ചാത്വേരയഃ' ഇത്യാദിയായ പ്രമാണാനുരംകൊണ്ടു
ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശത്രുമിത്രോദാസിനഭേദത്തെ അറിയണം.

എഴുത്തുകാരനായ

സംഗതസുഖമാണ്.

അശ്വരവിസിരവകൈഃ
പരജാതം സപാംഗരൗഞ്ധയേവേശാം
പ്രപ്രേച വയശ്ശിതുലം
പരമമനഃസന്തുജാതിനാം.

൧൦

എഴുത്തുകാരൻ ആദിത്യൻ, തൃക്കൂർ, കിഴക്ക് ഇവരിൽ
ആരോടെങ്കിലും കൂടിയാൽ പ്രഷ്ണം അന്യഭാഷാസംഗമം
ചെയ്തു എന്നു പറയാം. വ്യാഴം നിന്നാൽ തന്റെ ഭാഷ
യെന്നും, ബുധനോ ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ വേഗ്യയെന്നും
ശനിനിന്നാൽ താണജാതിസീയെന്നും പറയാം. സൂര്യൻ
യെ പ്രായം ചന്ദ്രന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ട് വാല്യയെപ്പോലെയോ
നവാലയെപ്പോലെയോ അറിയണം.

൧൦

മന്ദഃ പാപസമേതോ ലഗ്നാനവമേ തുളൈരദൃഷ്ടഃ
രോഗിതസ്തു വിദേശേ ചാഷ്ടമഗോ മൃത്യുകരഃപ്രവ.

൧൧

തുളനാഭന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളോടു കൂടാതെയും പാപ
സമേതനായ ലഗ്നത്തിൽനിന്നു വെതാമേടത്തു നീല്ക്കു
ന്ന ശനി ദേശാന്തരംപോയവനെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ
രോഗപീഡിതനാക്കിയെന്നും. മേൽപ്രകാരമുള്ള ശനി അ
ഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ മൃത്യുകാരകനാകുന്നു.

൧൧

സൌമ്യൈർദ്വൈകോവാക്യം

സൌമ്യൈർദ്വൈകോഷ്ടമസ്ഥിതോലഗ്നാൽ

തസ്മാദ്ദേശാന്തരഗതസ്തു തു

വാചുഃപിതാ തത്സമോപിവാ തത്ര.

൧൨

സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിയ ആദിത്യൻ സൌമ്യവീ
ക്ഷണത്തോടുകൂടെ ലഗ്നത്തിൽനിന്ന് എഴുത്തുകാരനി
ന്നാൽ പ്രഷ്ണവിന്റെ പിതാവോ തത്തുല്യനോ ആ ദേ
ശത്തുനിന്നു ദേശാന്തരം പോയരായി പറയണം.

൧൨

അംശകാൽ ജ്ഞായതേ ദ്രവ്യംദേഹംതന്നെസുസ്ഥിരാഃസുതാഃ
രാശിഭൂഃ കാലദിശേശാ വയോ ജാതിയി ലഗ്നഭാൽ.

ലഗ്നത്തിന്റെ അംശകംകൊണ്ടു കട്ടുപോയത് ജ്ഞാ
നവിധത്തിലുള്ള ദ്രവ്യമാണെന്നറിയണം. 'സപാംശേ

വിലഗേ.....ധാതുജ്വലം..... ഭീഷ്മഹ്രസപമദ്ധ്യോവസ്ഥക
ളും അംശകരാശികൊണ്ടുവരിയണം.

‘ഹ്രസപാസ്വിമിഗോജഘടാ മിമുനധനഃ ക്കിമുഗമു
വാശ്വസമഃ! വൃശ്ചികകന്യാമുഗപതിവണിജോ ഭീഷ്മസ്സ
മാഃപ്രാതഃ’=മീനം, ഏടവം, മേടം, കുംഭം, ഈ രാശി
കൾ ഹ്രസപങ്ങൾ. മിമുനം, ധനം, ക്കിടകം, മകരം
ഈ രാശികൾ സമങ്ങൾ. വൃശ്ചികം, കന്നി, ചിങ്ങം, തു
ലാം ഈ രാശികൾ ഭീഷ്മങ്ങളും (നീണ്ടവയും) സമങ്ങളും
(കഴുമഴയില്ലാത്തവയും) ആകുന്നു. ദ്രോണാണകൊണ്ടു ക
ളമാരെ— അവരുടെ സ്വരൂപത്തെ— അറിയണം.
‘കത്യാംസിതവസ്രവേഷിതശ്ശക്ത ഇവാഭിരക്തിതം ഔദ്യഃ!
പരത്വം സമദ്യതം ധത്തേ രക്തവിലോചനഃ പൃഥാൻ
മേഷഃ’ ഇത്യാദിയായി ദ്രോണാണപ്രായത്തിൽ പറഞ്ഞപ്ര
കാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെ അതതു ദ്രോണങ്ങളിൽ പഠ
യണം. ലഗ്നരാശികൊണ്ടു കാലം, ദിക്കു്, ദേശം ഇതുക
ളെ അറിയണം. മേടം, ഏടവം, മിമുനം, ക്കിടകം,
ധനം, മകരം ഈ രാശികൾ ലഗ്നമായിവന്നാൽ രാത്രിയെ
ന്നും, മറാഢരാശികളാണെങ്കിൽ പകൽനേരം കളവുപോ
യ സമയത്തെ പറയണം. ദിക്കിനെ മേടോല്ലാലൻ ഇങ്ങി
നെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:—

ലഗ്നം മേടം രാശിയുണ്ടെങ്കിൽ മൂടുക്കൾ മേയുന്ന
ഭൂമി. ഏടവം പശുക്കൾ മേയുന്ന സ്ഥലം. മിമുനമെ
ങ്കിൽ കൂത്തരങ്ങോ പടനിലമോ ആയിരിക്കും. ക്കിടക
മെങ്കിൽ ജലസമീപം. ചിങ്ങമെങ്കിൽ വനം. കന്നി രാ
ശിയുണ്ടെങ്കിൽ തേങ്ങിക്കടവു്. തുലാം ലഗ്നമാകിൽ
സ്വഗൃഹമോ നഗരമോ ആയിരിക്കും. വൃശ്ചികമെന്നാൽ
കുഴി. ധനവാകിൽ യുദ്ധഭൂമിയോ കുതിരമുറവടിയിലോ ആ
കുന്നു. മകരം ജലസമീപം. കുംഭം ഗൃഹത്തിങ്കൽ പാത്ര
സമീപം. മീനം ലഗ്നമാകിൽ പേയേ ധനം ഇരിക്കുന്നതു
ജലത്തിലായിരിക്കും. വയസ്സും ജാതിയും ലഗ്നാധിപനെ
കൊണ്ടുവരിയണം. വയസ്സ്— വയംസി തേക്കും സ്വന്ത
പാനബാല്യതമദ്ധ്യകം യൌവനമദ്ധ്യവൃദ്ധഃ! അതീവ

വൃദ്ധാ ഇതി ചന്ദ്രഭൌമജ്ഞതുകൃജീവാക്ഷശനൈശ്വര്യം' = ലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ മലകടിക്കുന്ന കുട്ടി. ചൊവ്വയെങ്കിൽ നാലുവയസ്സായവൻ. ബുധനാണെന്നുവരികിൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായവൻ. തുകനാകുന്നുവെങ്കിൽ യൌവനയുക്തൻ. ഗുരു ലഗ്നാധിപനായിവന്നാൽ മദ്ധ്യവയസ്സ്. ആദിത്യനാകിൽ വൃദ്ധൻ — ഏഴുപതിലധികം പ്രായമാവാത്തവൻ — ശനിയായാൽ ഏഴുപതിലധികം വയസ്സായ അന്ത്യായുദ്ധൻ. എന്നും (ഏകം ദ്വൌ നവ വിംശതിഭൂതികൃതിഃ പഞ്ചാശദഷോകൃതിഃ ചന്ദ്രരേന്ദ്രജ തുകജീവദിവക്തൃൽസുഷ്യാത്മജാനാംസമഃ) എന്നും — പ്രമാണാന്തരങ്ങളേക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കണം. ചോരൻ ഇന്നജാതിയാണെന്നും ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടുതന്നെ പറയണം. അതിനെ തിരിച്ചറിവാൻ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: — 'ജീവസിതൌ വിപ്രാണാം, ക്ഷത്രസ്യാരോണ്ണഗ്, വിശം ചന്ദ്രഃ | ശുഭാധിപശ്ശശിസു തശ്ശനൈശ്വര്യം സംകരഭവാനാം' = വ്യാഴവും തുകനും ബ്രഹ്മണർ. കജനും സൂര്യനും ക്ഷത്രിയവണ്ണം. ചന്ദ്രൻ വൈശ്യജാതി. ബുധൻ ശുഭൻ. ശനി സംകരജാതി. ഇപ്രകാരമാകുന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതിവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടുന്നതു്.

എന്ന ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ

ഏഴാമദ്ധ്യായം.

—:0:—

അപനയതു സകലകലികൃത-
മലപലേം സുപ്രതപ്തകനകാഭഃ
അരവിന്ദവൃന്ദവിഷഭനപട്ട-
തരകിരണോൽകരഃ സവിതാ.

സപ സൂത്രം .

ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

പ്രശ്നമാളം (പൂർവ്വാഭം) പ്രസിദ്ധ ജ്യോത്സ്യനായ മഹാ
വിപ്രൻ പുനശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാവർ
കൾ എഴുതിയ “ഉപരത്നശിവ” എന്നു ചേർത്ത
വിസ്തൃതമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത് 3 0 0

പ്രശ്നമാളം (ഉത്തരാഭം) 51 3 0 0

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി (ഒന്നാംഭാഗം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ പുനശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാവ
വർകൾ—ഇതിൽ പഞ്ചാംഗംവെപ്പാനുള്ള വിധി
കളേയും മറ്റും പറയുന്നപഞ്ചാംഗവണ്ഡവും ഗ്രഹ
ഗണിതവണ്ഡവും ശ്രാദ്ധനിർണ്ണയവണ്ഡവും അട
ങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 1 4 0

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി (രണ്ടാംഭാഗം)

പഞ്ചബോധത്തിന്റെ ഒരു വിസ്തൃത
വ്യാഖ്യാനം. 1 0 0

മുഹൂർത്തപദവി—പുറയന്നൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ

‘വരദീപിക’ എന്ന സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാന
ത്തോടും തന്ത്രാക്കുളുടെ ഭാഷയോടും ആ
റുപതു കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടിയുടെ വിവരണ
ത്തോടുംകൂടിയത്. 1 0 0

ചമൽക്കാരചിന്താമണി—പുനശ്ശേരിനമ്പി

നീലകണ്ഠശർമ്മാവർകളുടെ ‘ശാനോ
ല്ലേഖന’മെന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോട
കൂടിയത്. 0 12 0

കാലദീപകം (വലിയത്)

0 4 0

ജ്യോതിഷപ്രവേശകം

0 1 0

പലകുറിയാസമുച്ചയം

0 2 0

ജ്യോതിഷമഞ്ജരി (1-ാംഭാഗം)

0 1 0

